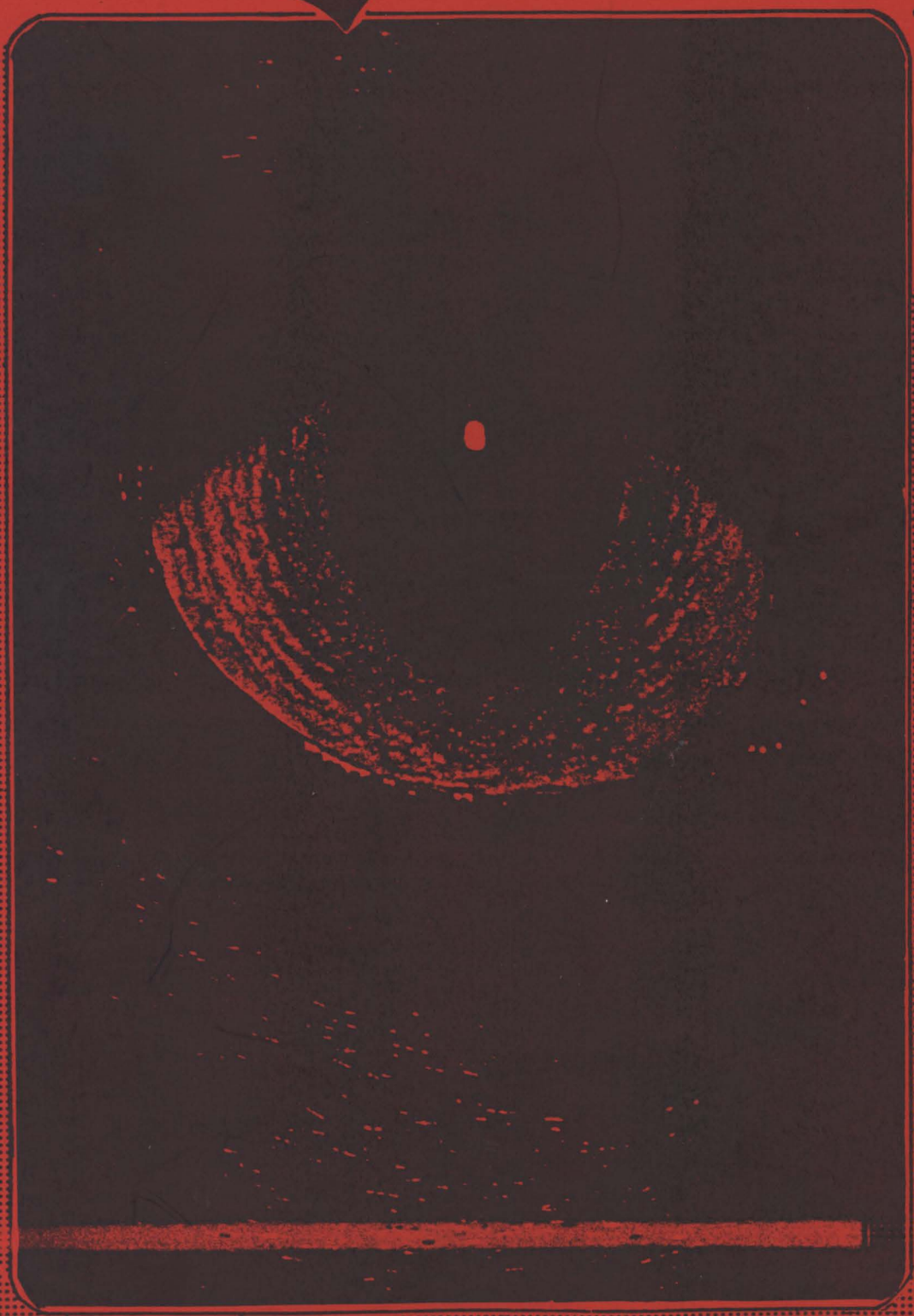




SVÄVAREN

UFO-CENTER KARLSKOGAS
FÖRENINGSORGAN

NO. 2/86



UR INNEHÅLLET:

- * BUMERANGFORMAT UFO
SOM SETTS AV 1000-
TALS VITTNEN.
- * RAPPORT OM RYMD-
SKYTTELN
- * SETI, SÖKANDET
EFTER INTELLIGENT
LIV I KOSMOS
- * DOGFIGHTING,
JÖRGEN STENKVIST
RAPPORTERAR
- * UFO-LARM ÖVER
JAPAN
- * JAPAN BYGGER EGEN
RYMDSKYTTEL
MM, MM, MM, MM.



MYCKET ÄR SOM VANLIGT, DOCK INTE ALLT, BLAND DET ORDINÄRA KAN VI BLAND ANNAT FINNA ATT SVÄVAREN ÄR KRAFTIGT FÖRSENAD. DET ÄR KNAPPAST OVANLIGT, MEN VI TAR ÄNDÅ TILLFÄLLET I AKT ATT FRAMFÖRA VÅRA URSÄKTER HÄRFÖR. EN OVÄNTAD OCH INTE SÄRSKILT ANGENÄM HÄNDELSE ÄR DR. ALLEN HYNEKS BORTGÅNG. EN HEL DEL HAR REDAN SKRIVITS OM DETTA, MEN VI VILL ÄNDÅ FRÅN VÅRT LILLA HÖRN PÅ VÄRLDSKARTAN FRAMFÖRA ETT SISTA TACK TILL DR. HYNEK, SOM BETYTT MER FÖR UFO-FORSKNINGEN ÄN KANSKE NÅGON ANNAN. VEM STÅR I TUR ATT FÖRA FACKLAN VIDARE?

Någon ny Allen Hynek lär vi inte få uppleva inom överskådlig framtid. Därför åligger det nu var och en av oss med intresse för ufosaken att föra vidare detta intresse till alla de, som fortfarande svävar i den ganska naiva tro, att allt som skådas på himlen och inte kan förklaras måste vara antingen Venus eller en synvilla.

När såg du själv en synvilla senast?

Många gånger har vi ju här i ledaren tagit upp vetenskapens syn på det vi själva sysslar med och ibland tvingats till hårda angrepp mot

forskare, som från tid till annan gör allt för att bortförklara ufo-fenomenet. Vi känner ju väl till hur vetenskapsmännen i sin ibland otillständiga självtillit verifierar sina forskningsresultat bara genom att helt enkelt kalla det "vetenskap". Vi har också vid några tillfällen tvingats avslöja hur mycket bluff och båg som döljer sig bakom många forskares framlagda forskningsresultat. Tyvärr, ännu en gång, måste vi göra ytterligare ett hål i den redan så perforerade gloria, som vissa vetenskapsmän själva tillägnat sig. Och, märk väl, vi gör det i syfte att få våra läsare och andra, utan gloria, att förstå att man ska inte tro på någon här i livet, bara för att han själv säger det.

En mycket känd engelsk forskare, den här gången utelämnar vi namnet, som under många år sagt sig forska om riskerna med P-piller och blivit världens kanske främste expert på området, har visat sig vara en bluff.

Vissa preparat har godkänts på grund av honom och andra har underkänts. Kvinnor i praktiskt taget hela världen har alltså grundat sitt val av en

viss sorts P-piller på denne mans forskningsresultat och blivit bedragna kanske på sin hälsa eller i värsta fall på sitt liv. Denne högt uppsatte vetenskapsman med en gloria större och mer skinanade än de flesta, hade aldrig genomfört de tester, som han relaterade sina resultat till. Tack för det!

Med det vill vi alltså säga: Nästa gång du hör en s.k. etablerad vetenskapsman uttala sig i ett ufo-fall och framförallt som han säger att det var Venus, kolla in om inte glorian håller på att halka av!

- - -

Något om föreningsverksamheten: Ufo-Center Karlskoga är för närvarande inte vad man skulle vilja kalla en aktivt arbetande förening. I det fallet tvingas vi konstatera att när de annars mest aktiva krafterna försvinner ur bilden, det kan vara ett krävande arbete eller något annat som kommer i vägen, så falnar verksamheten sakta. Detta är vad som nu har hänt och för närvarande ser vi ingen lösning till det bättre. Vi kommer naturligtvis att hålla Svävaren i luften så länge som möjligt, men våra läsare får tyvärr, tyvärr finna sig i förseningar.

Fortfarande finns de dock där och de kan ses och beskrivas av tusentals människor varje år (se som exempel vår artikel om det bumerangformade ufot), dessa oförklarliga och mystiska fenomen.

Därför kommer ufo-forskningen alltid att finnas, i varje fall till den dag då fenomenet, eller kanske fenomenen låter sig förklaras. Trevlig höst!



V-FORMAT UFO

1000-TALS VITTNEN

av R. Perry Collins

(Bob Collins från Bridgeport, Connecticut, är, som han säger, en man som "växte upp inom flygvapnet och nu arbetar som rymdfartsingenjör.)

Från mars 1983 till nu (nov. 1985) har en UFO-våg svept över vissa delar av östra USA. Den har varit koncentrerad till New York och Connecticut och innefattar ett Ufo som upprepade gånger rapporterats som "större än en fotbollsplan" och av ett vittne som "ungefär som två fotbollsplaner". Detta Ufo har flugit lågt över befolkade områden åtskilliga gånger under en tvåårstid. Man har observerat olika typer av belysning, men oftast rapporteras det som en stor "vinge" eller "bumerang"-formad rad av ljus, som tänds och släcks, tydligen i avsikt att dra uppmärksamheten till sig. Det har också förekommit aktivitet i samband med dessa observationer, flygplan i olika formationer, med oregelbundna ljussignaler och rapporter om FBI-aganter som visat intresse. Denna aktivitet har inte omnämnts särskilt mycket i massmedia. Lokala tidningar och oberoende radio- och TV-stationer har tagit upp det, men mycket fragmentariskt. Den här artikeln är en sammanfattning av Ufo-vågen och om de undersökningar som gjorts.

DE FÖRSTA RAPPORTERNA

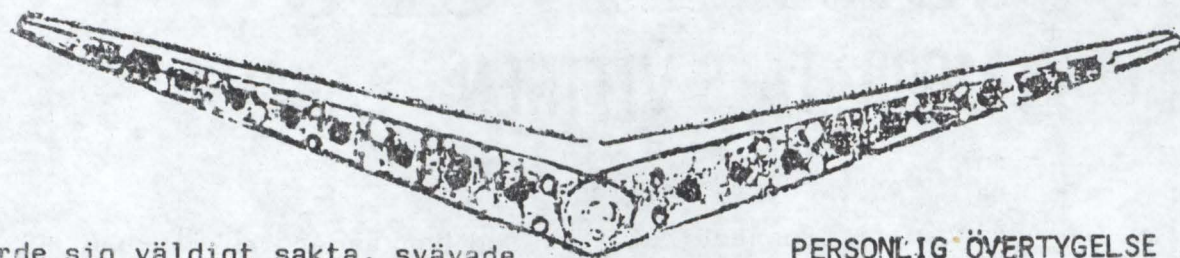
Ufo-vågen började i mars 1983. Den 17 mars rapporterade invånare i Kent, N.Y. och trafikanter på närliggande highway 1-84 ett stort UFO som svävade och rörde sig sakta över området. Från detta datum och till skrivande stund har det kommit rapporter om ett stort, mörkt metalliskt föremål med skinande ljus, som flugit mycket lågt över befolkade områden. Ljusen har oftast setts forma ett "V" eller en "bumerang". I vissa fall har ljusen bytt plats och snabbt format sig som "hästskor", "kors", raka linjer och en stor cirkel. Ofta förändrade föremålet form medan det svävade, för att slutligen återgå till V-formen innan det accelererade snabbt och försvann.

RUBRIKERN I PRESSEN

En vecka efter den 17, dvs 24 mars, sågs Ufot igen. Invånare och polisofficerare i Yorktown Mt. Kisco, och Karmel, N.Y., rapporterade ett mycket stort V-format föremål med flerfärgade ljus, som rörde sig lågt över sina städer. "Hundratals säger sig ha sett UFO" löd rubrikerna i Port Chester Daily Item dagen efter. Föremålet sågs igen följande natt (den 25:e) och natten därpå igen. Tidigt i april började man se föremålet över Danbury i Connecticut mindre än 5 mil från städerna i New York. Nya rubriker i tidningarna. Mellan mars 1983 och nov. 1985 har fler än 80 artiklar med rapporter om detta Ufo förekommit i lokala dagstidningar i staterna New York och Connecticut. Den senaste från 18 okt. 1985 fanns i Bridgeport Post och Danbury News Times i Conn. Dessa två artiklar beskrev ett stort lågflygande föremål, som sågs av ca 2.000 vittnen. Föremålet hade ljus i en V-form, ljus som ändrade färg från vitt till rött till grönt och tillbaka till vitt igen. "Ving"-formen ändrades från ett "V" till en rak linje (medan det svävade) och tillbaka igen till ett "V" (medan föremålet snabbt accelererade).

FLYGPLAN I LUFTEN

Inom en månad efter de första artiklarna började en grupp flygplan flyga över samma områden i "V"-formation, också de med oregelbundna ljus. Till en början försökte man från officiellt håll förklara Ufot som "hang glider" och "ultralätt flygplan". Dessa förklaringar visade sig emellertid otillfredsställande, främst därför att ett ultralätt flygplan aldrig skulle kunna bära så många lampor som syntes på Ufot. I samband med flygplanens uppdykande fick man ett tillfälle att förklara Ufo-observationerna på ett vettigt sätt. Det är viktigt att observera att flygplansformationen inte setts förrän en månad efter de första Ufo-rapporterna. Många av de vittnen som sett Ufot, hade också sett flygplanen. De var överens om att det inte var någon svårighet att skilja dem åt. Ufot var stort,



rörde sig väldigt sakta, svävade stillastående, roterande runt sig egen axel, gjorde två svängar och accelererade och saktade in mycket snabbt.

Många människor accepterade förklaringen att det rört sig om flygplan, uppenbarligen lättade över att finna en förklaring, även om den verkade fabricerad. De som hade sett Ufot gjorde det inte. Bland vittnena fanns affärsmän, ingenjörer och piloter - människor vars rapporter var svåra att förklara bort. Det var också stora mängder vittnen, ibland tusentals under en enda natt. Ufot färdades på låg höjd över tätbefolkade områden, vanligen över fem och upp till tio städer, alltid med skarpa lysande ljus av olika färg.

UNDERSÖKNING AV IMBROGNO OCH LESNICK

Vad är det som ligger bakom denna rapporterade aktivitet? Phil Imbrogno och George Lesnick gjorde undersökningar med utgångspunkt från rapporterna. Phil, som är utbildad astronom och forskare för CUFOS, genomförde en energisk och noggrann undersökning. Hans medhjälpare George Lesnick, löjtnant vid Fairfield polisdepartement (Connect.) har många års erfarenhet som utredare. Tillsammans uppdagade de två männen många händelser som, efter noggranna studier, knappast kan förklaras i konventionella termer. Deras arbete med att intervjua vittnen, sammanställa information och presentera den för allmänheten har varit mycket professionell. Resultatet av deras undersökningar är klart och koncist: det finns ett föremål, oidentifierat, som uppvisar karaktäristika som vi med vår nuvarande teknologi inte kan plagiera. Detta föremål har observerats på låg höjd över staten Connecticut och staten New York sedan 1983. Det är inte en grupp flygplan och kan för närvarande inte identifieras.

PERSONLIG ÖVERTYGELSE

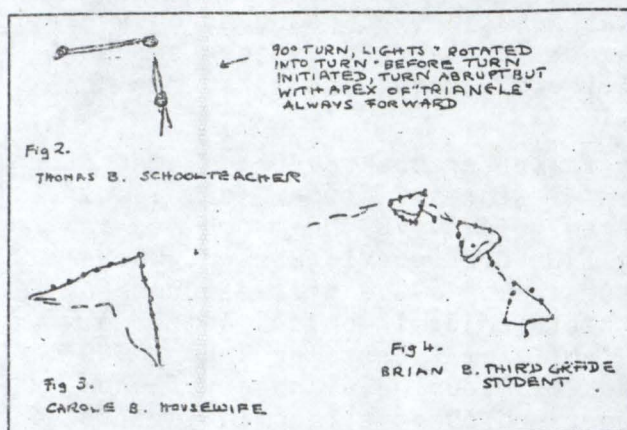
Sedan kvällen den 21 augusti har jag som lekman följt rapporteringen om ufos. Jag arbetade som chefskontrollant vid rymdfartsindustrin och är son till en flygvapen officer. Jag hade talat med George och Phil och

blev imponerad av deras professionella inställning. Före den 21 augusti var jag emellertid inte övertygad om att det verkligen rörde sig om ett ufo - ufo-rapporter beskriver sällan upprepade överflygningar och så stora mängder vittnen. På kvällen den 21 augusti såg jag föremålet tillsammans med en massa andra vittnen. Jag känner mycket väl till vad ett flygplan kan och inte kan prestera och vad jag såg var inget flygplan. Jag intervjuade många av vittnena från denna kväll. Alla var överens om att vad de hade sett var något okänt, oerhört stort, som svävade stillastående, rörde sig mycket sakta och ändrade färdriktning på mycket låg höjd. Det var inte ett flygplan eller en grupp flygplan.

EN UTDRAGEN "VÅG"

Bästa sättet att få en klar bild av detta Ufo är kanske att ta en närmare titt på några få av observationskvällarna. Det är också till hjälp att lägga märke till reaktionen från officiellt håll och från myndigheter, och att observera hur vår kultur fortsätter med sina försök att dölja och förklara bort fenomenen. Denna Ufo-våg verkar vara mer utdragen och intensiv än vanligt. Ufot ifråga verkar enormt, utför "omöjliga" manövrar och tycks medvetet dra till sig uppmärksamheten genom sina ljusfigurationer. Det landar inte,

det vilar sig inte i dagsljus. Sådan beteende skulle kunna chocka vår kultur. Ufot i detta sammanhang uppträder dock på en nivå som vi är villiga att acceptera utan att vårt samhälle i stort utsätts för några störningar.



Ufo-fenomenet har varit allmänt känt sedan 35 år tillbaka. Under det senaste decenniet har allmänheten emellertid börjat bli medveten om Ufo-incidenter vid militärbaser. Vid närmare efterforskningar visar det sig att det finns fall där ICBM-installationer har haft mycket närgångna besök av Ufos, och ibland även blivit neutraliserade. Missiler har avfyrats mot Ufos - i samtliga fall har missilen antingen inte fungerat eller blivit förstörd. Ändå har man försökt angripa Ufos på olika sätt, men alltid lyckas de undkomma utan problem. På samma sätt som överflygningarna i Connecticut och N.Y. kan ses som meningsfulla "demonstrationer", kan vi också betrakta aktiviteten i närheten av militärbaser. Vi har mycket att lära oss. Inga främmande invasionstrupper sveper över himlen med glödande laserkanoner. Ufo-fenomenet verkar inte som ett hot. Det varkar snarare som en spegel, där vi klokare kan se våra egna reaktioner och aktioner tydligare.

TYPISKA OBSERVATIONER

Låt oss se på några exempel på typiska observationer från "vingens" framträdanden över New England. Jag har själv undersökt ett flertal fall av denna typ, genom inspelade intervjuer och signerade uttalanden. George Lesnick och Phil Imbrogno har gjort betydligt mer. Föremålet har uppträtt åtskilliga gånger över New York/Conn. sedan 1983. Det finns också enstaka rapporter av liknande typ från 1980-1983 från North Carolina till Maine.

Den första natt vi skall undersöka närmare är den 21 augusti 1983. Hundratal vittnen, däribland undertecknad, rapporterade föremålet över sex nära varandra liggande städer i Connecticut. Mellan kl. 10.00 och 11.00 var jag i min lägenhet i Bridgeport och studerade. Jag tog en paus och gick till ett fönster som vetter mot norr. Jag tände en cigarett och tittade ut (från 3:e våningen) när jag såg en uppsättning underliga ljus. Jag trodde först att det var ett mindre flygplan, men slog snart bort den tanken, eftersom ljusen satt alldeles för glest och rörde sig alldeles för långsamt. Det var tre ljus, på mycket låg höjd (omkr. 15⁰ ovanför trädtopparna), ett rött, ett grönt och ett blått. De verkade jömnt fördelade och tre handsbredder tvärs över (med handen utsträckt rakt framför mig). När jag såg på slocknade ljusen. Jag hade först lagt märke till dem i nordväst, och de gled mot söder, och det såg ut som om det var endast någon kilometer bort.

TELEPATISK LÄNK?

Från det norra fönstret förflyttade jag mig till ett fönster mot väster och tittade ut igen i förhoppning om att se vad som försigick. Jag var säker på att det inte var ett flygplan och mycket nyfiken på vad det kunde vara. När jag stod och tittade genom fönstret tändes plötsligt ljusen igen, och nu var de mycket närmare. Det var tre stora lysande ljus, det vänstra rött, det mellersta grönt och det högra blått. Nu var de 7-8 handsbredder och svävade stillastående. Tågen av vad som hände kunde jag bara tänka på att det måste vara ett Ufo. Högt sa jag: "Om du är vad jag tror du är, ge mig ett tecken på att det inte är en hallucination." Det gröna ljuset slocknade, tändes sedan återigen, sedan slocknade alla ljusen. Jag fick omedelbart en mycket stark känsla att jag skulle flytta mig till norra fönstret och hade redan börjat röra mig, när jag insåg att tanken inte var min egen. Jag tvekade, men fortsatte, av spänningen och nyfikenhet.

När jag tittade ut genom det öppna fönstret såg jag en stor vingformad rad av ljus som rörde sig långsamt och ljudlöst mot öster. Jag insåg genast att föremålet gick på mycket låg höjd, enormt stort, det kunde inte vara ett delta-

vingat plan, det rörde sig alldeles för långsamt för att kunna hålla sig kvar i luften. Jag kände också en subjektiv varseblivning, som om jag var observerad av en logisk, intensiv kraft, men jag kunde inte koncentrera mig på det, eftersom jag var alldeles överväldigad av vad jag såg. Efter att ha återhämtat mig gjorde jag några snabba beräkningar om föremålets vinkelmässiga placering och observerade det intensivt i omkring 3 minuter. Det drev mot öster omkring 800 meter och sedan mattades lamporna för att sedan slockna. Ljusen hade varit stora, lysande och som det verkade satt de på någon stor struktur i form av ett V (med en vinkel av ca 100°). Det främsta ljuset var grönt, sedan visade halva "vingen" ett rött, ett blått och ännu ett rött, allt som allt sju ljus. Med utgångspunkt från observationsvinkeln, mätningar med handen och avståndet, borde föremålets spännvidd (vingspets till vingspets) vara 100-170 meter och 70-100 meter långt - längden är alltså måttet i färdriktningen. Dessa dimensioner stämde med andra vittnesuppgifter från samma kväll.

När ljusen tonade bort, ansträngde jag mig för att se en kropp eller form, men kunde inte. Jag gick till telefonen, klockan var 10.45, och ringde löjtnant Lesnick. Efter ett kort samtal gick jag utomhus mot det område där jag senast sett Ufot, men där fanns ingenting. Jag återvände till huset och började ringa runt till flygplatser och polisstationer för att höra om det kommit in några rapporter om föremålet. Jag fann att åtskilliga hade sett det och jag använde den kommande veckan till att kontakta och intervjua dem.

ANDRA RAPPORTER

Rapporter om ett stort, lågtflygande föremål med ljus, hade samma kväll inlutit till Tweed New Haven airport, till polisstationer i East Haven, New Haven, West Haven, Bridgeport, Monroe och Stratford. Rapporterna från New Haven kunde komma in omkr. kl. 10.30 och följdes av rapporter från Bridgeport 10.50. Kl. 11.10 kom det rapporter till polisstationen i Monroe, därefter kl. 11.50 kom rapporter från Bridgeport och 11.55 från närliggande Stratford. Rapporterna visar en konsekvent flygsträcka, tids-

och platsmässigt över dessa grannstäder. Jag pratade med över 25 vittnen som sett föremålet och intervjuade 11 av dem noggrant.

Alla rapporter beskrev ett mycket stort tydliga "V"-format föremål, som ljudlöst gled på en höjd av 70-300 m och med mångfärgade ljus utefter vingkanten. Föremålet sågs också sväva stillastående av en elektroingenjör i Monroe, samtidigt med en familj på 4 personer knappt 300 m därifrån. Med ledning av observationspositioner och observationsvinklar från dessa vittnen, beräknade man höjden till mindre än 160 meter. Efter att ha stått stilla i flera minuter, började det långsamt röra sig över Lee Lents hus (40 år, framgångsrik finanschef på ett framstående företag). Herr Lent har många gånger flugit i stora och mindre flygplan. "Det här var inget flygplan", säger han med bestämdhet. Herr Lent, som även är amatörfotograf, tog också flera bilder av föremålet, men när vi undersökte negativerna var de överexponerade. Detta tyckte hr Lent var mycket underligt, eftersom han ställt in kameran noggrant och var säker på att inställningen och filmen var de rätta för situationen.

Alla rapporter från denna kvällen beskrev ett mycket stort "V"-format föremål, med mångfärgade lampor och som gled långsamt över de sex städerna på en höjd lägre än 300 meter. Efter beräkningar med utgångspunkt från tider och platser enligt rapporterna, ser man att föremålet ändrat hastighet från ungefär 8 km/tim till över 300 km/tim. Det sågs sväva stillastående, rotera runt sin egen axel och snabbt ändra färdriktning. "Lätta flygplan i formation" kan inte förklara denna aktivitet, vem den som använder denna förklaring än må ha för status".

"PSYKISK INBLANDNING"?

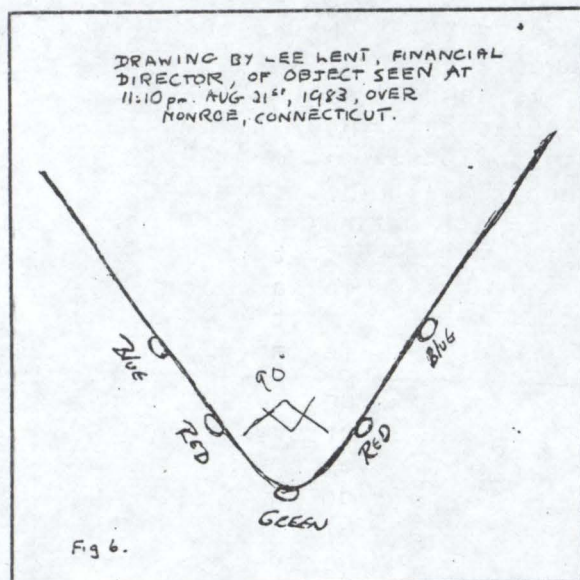
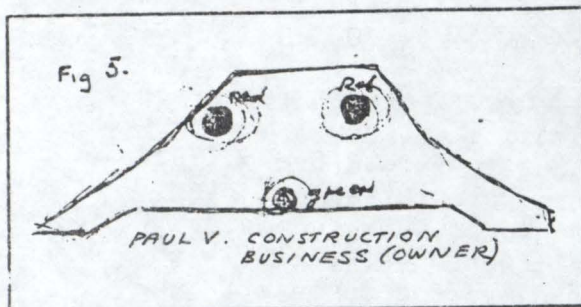
Natten den 21 augusti 1983 var typisk. Phil Imbrogna fann att ca 10% av rapporterna visade på starka bevis för vad vi kan kalla "psykisk" kontakt mellan föremålet och vittnena. Det hände ofta att föremålet gav sig iväg när vittnet började känna sig rädd och närma sig när vittnet önskade se bättre. Snarare än att beskriva alla de nätter föremålet observerats, ska jag presentera ett tvärsnitt av vittnesuttalanden, som ger en viss uppfattning om vad som hänt. Vid varje fall som presenteras fanns det åtskilligt fler

vittnen från samma plats och vid samma tid.

- 1) Den 1 april 1983, mellan kl. 8.00 och 8.30 på kvällen över Danbury.

Vittne: Carole B., hemmafru:

"Det var fredagkväll, omkring halv 9 när min man kom hem och ropade upphetsad: "Kom ut hit. Du måste se det här!" Vi gick ut på verandan och tittade mot skyn, där vi såg ett mycket stort triangulärt föremål, som nästan verkade flyta omkring på himlen - inte särskilt högt över trädtopparna. Det rörde sig jämnt (inte ryckigt) och närmade sig oss, och svängde sedan nästan automatiskt till vänster i en 90°-ig sväng, och fortsatte i den riktningen. Jag återvände sedan till huset. Det mest förvånande var att det var ljudlöst. Det kändes ett svagt brum, som ett tyst kylskåp. Svängen var också underlig. Det var röda, vita och gröna ljus, men jag kommer inte ihåg i vilken ordning de satt. Det var ett mönster. Efter att ha sett det här föremålet pratade vi inte mycket om det med andra."



- 2) Den 23 sept. mellan klö 11.00 och 11.30 (på kvällen) över highway 1-84, mellan avfarterna 8 och 9 nära Sandy Hook, Ct.

Vittne: Paul V., egen företagare:

"Jag var på väg österut på 1-84 omkr. kl. 11.05, när jag lade märke till ljus till vänster ovanför trädtopparna. Det var så intensivt att det verkligen fångade uppmärksamheten. Två stora, röda ljus och ett mindre, grönt i mitten. Jag trodde att det kunde vara ett kraftledningstorn. Efter att ha kört nedför kullen, förlorade jag föremålet ur sikte i omkr. 1-2 minuter, eftersom det flög så lågt. När jag kom upp på toppen av nästa kulle, skymde inte träden föremålet längre och det var inte ett torn. Det svävade stillastående i omkr. 5 min. Nu var det bara två rosa-röda ljus längst fram och de mindre gröna ljusen längre bak. Efter 5 min. eller så slocknade alla ljus. Föremålet stod i luften, stilla, i ytterligare 5 min. Det var av mörkgrå, metallisk färg, men det var svårt att se den exakta formen. Sedan tändes ett grönt ljus i bakänden och föremålet rörde sig tyst och snabbt mot väster. I en mjuk båge lyfte den upp mot stjärnorna och blev litet som ett knappnålshuvud på 5 till 10 sekunder. Jag betraktade det i omkr. 5 till 10 minuter efter det att det stannat på himlen. Det såg ut att vara rött och grönt igen, som om ljusen tänts igen. Det var stort. Om det hade landat hade det täckt två fotbollsplaner."

- 3) Den 17 sept, 1984 omkring kl. 9.00 på kvällen nära Goshen, Ct.

Vittne: Judy F., lärare:

"Jag körde utmed en öde väg omkr. kl. 9.00 när jag såg några ovanliga ljus mellan träden. Ljusen satt i rad - kanske fyra till sex månfärgade ljus. De verkade följa bilen, och jag trodde att jag skulle få en förklaring vad det var när jag kom till ett område med öppen terräng - så blev det inte. Ljusen kom verkligen från luften och svävade över min bil. De verkade vara rakt framför bilen, bara någon meter över trädtopparna. Ljusen antog hästskoform och blev ljusare. De ändrade också färg, blev blå och röda tillsammans med det vita ljuset. Jag trodde att det skulle landa, och jag stannade inte utan fortsatte att köra och titta. Sedan mötte jag en pickup, som inte stannade. Efter att den passerat återtog ljusen en "V"-form och försvann snabbt över horisonten."

- 4) Den 17 okt., 1985 mellan 8.30 och 9.00 på kvällen över Bridgeport.

Vittne: Mark N., lärare:

"Omkring kl. 9.00 lämnade jag en väns hus. Efter att ha kommit in i bilen, såg jag ett ljust föremål i skyn, men träden skymde sikten. Jag körde snabbt nedför gatan för att kunna se bättre, men jag kunde inte längre se föremålet. (Jag blev upprörd, eftersom jag visste att det var något underligt och jag ville se det.) Jag tittade upp mot himlen och där var det. Jag har aldrig sett något liknande i hela mitt liv. Föremålet hade ljus i "V"-form och det var inte en grupp med flygplan eller ett flygplan. Föremålet rörde sig långsamt mot norr över Main Street när jag såg det första gången, sedan, när jag såg det igen flög det mot Fairfield. Det var då jag såg v-et räta ut sig till en rak linje."

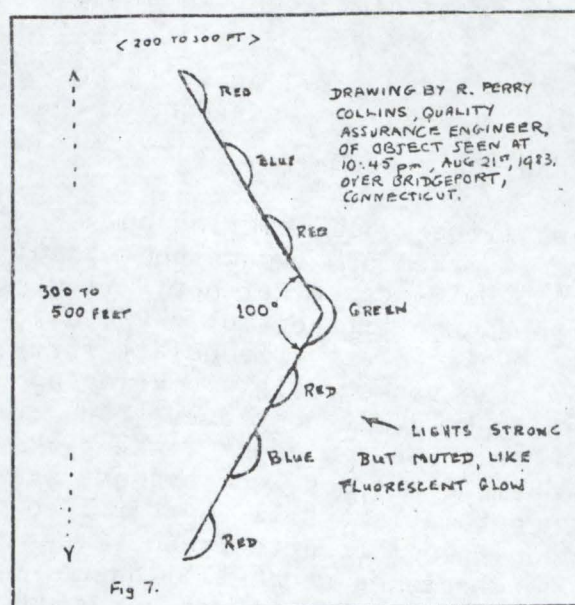
- 5) 17 okt. 1985, mellan kl. 9.00 och 9.20 på kvällen över Bethel.

Vittne: Lisa S., journalist:

"Hur många kvällar har jag inte suttit i redaktionen och besvarat telefonsamtal från människor som anser sig själva "vettiga" och säger sig ha sett underliga ljus på himlen. Nu har jag själv sett ett Ufo. Det var omkring kl. 21.00 och jag var ute på ett fält vid Bethel Educational Complex och bevakade en boccia-tävling. Spelet avstannade i ungefär 10 min. när 30 människor gav sig iväg till bortre änden av spelplanen för att se på ljusen.

- Lisa, ropade en av bocciaspelarna, polischef John P. Basile, vill du ha en verklig story? Kom hit och titta på Ufot!

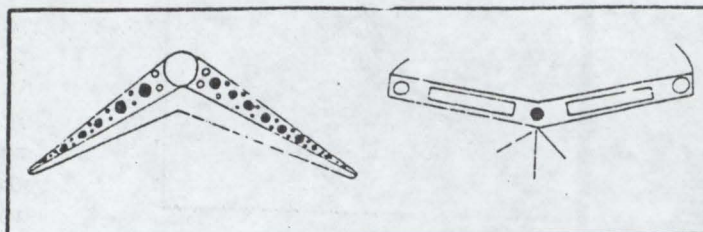
Jag var skeptisk men gick över till samlingen av spelare. Det var nära, först trodde jag att det var en reklamskylt med rörligt neonljus. Bara lite för långt bort för att se ordentligt. Då ändrade de rörliga ljusen riktning. Sedan skiftade färgen till vit. I omkr. 10 min såg vi det förflytta sig sakta från vänster till höger. Sedan svävade det länge på samma ställe.



Strax efter en väldigt kort rush mot oss, började föremålet anta "V"-form och ljusen blev åter röda. Sedan, det var dess snabbaste och rakaste rörelse, för det i en riktning ut ur vårt synfält och kom aldrig tillbaka."

30.000 ÖGONVITTNEN

Som nämnts finns det rapporter från tusentals vittnen i New York/Connecticut-området. Sedan 1983 har undersökare intervjuat över 2.000 människor, som rapporterat om underligheter på kvällshimlen. Rapporterna var så många att man ofta bara hade tid att undersöka de mest spektakulära fallen. Man har beräknat att över 30.000 individer har sett ett mycket stort, lågflygande, nästan ljudlöst föremål med skiftande ljus, som svävat stillastående, rört sig långsamt, gjort plötsliga accelerationer och i allmänhet nästan betett sig på ett sätt som om det



ville dra åt sig uppmärksamheten. En vecka efter att det första gången visat sig, började småflygplan i olika formationer med oregelbundna ljus dyka upp över samma område. Dessa flygplan och piloterna uppträdde undvikande och undvek att landa på flygplatsen där undersökarna väntade på dem. Luftfartsverket lovade göra en undersökning om dessa aktiviteter, men det genomfördes av någon anledning aldrig.

POLISOFFICERARE NEDTYSTADE

Poliser som sett Ufot har rapporterat, något irriterat, om försök att censurera deras uttalanden. De har berättat att deras chefer har gett dem order om att referera till Ufo-observationerna som luftfartsaktivitet. Det har också rapporterats om att federala agenter besökt deras chefer i avsikt att "försöka lägga locket på". Poliserna hävdar ändå med eftertryck att vad de sett var inga flygplan. En patrullerande polis såg föremålet sakta röra sig över hans bil, stanna, rotera runt sin egen axel och sakta fara över honom igen.

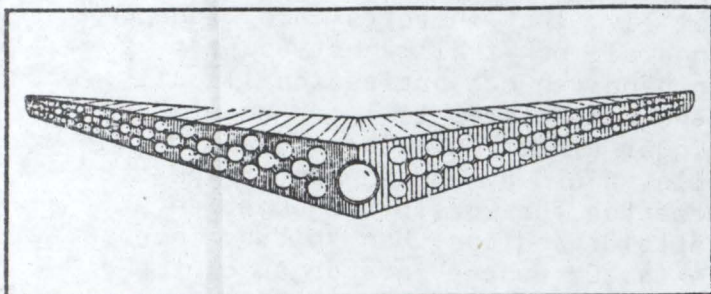
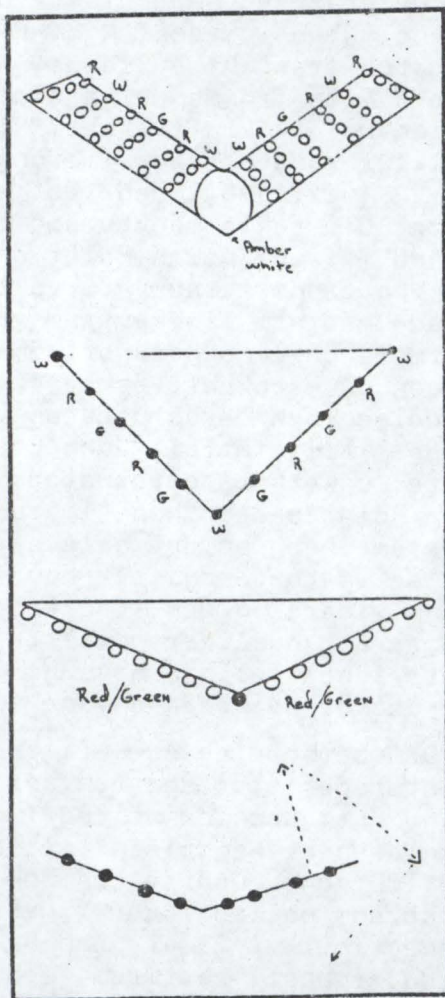
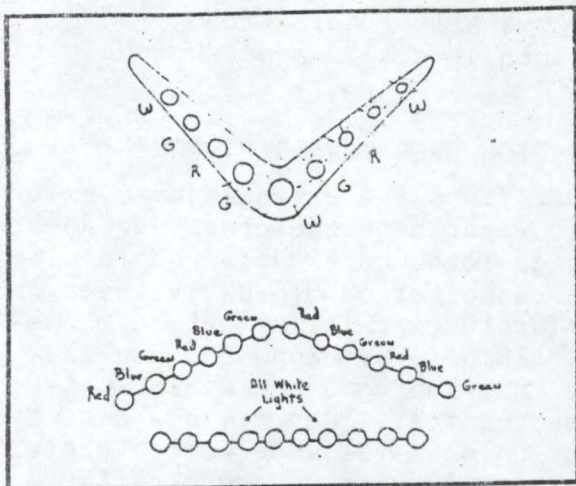
Myndigheternas reaktion på denna koncentrerade och ihärdiga Ufo-våg har varit att dölja sanningen, att komma med "rationella" förklaringar och hålla allmänheten utanför. De små flygplanen har fortsatt att flyga, men ingen misstar det längre för något annat. I själva verket har några av Ufo-vittnena sett även flygplanens formationer. De intygar att det inte är någon svårighet att sikilja dem från varandra. Dessa vittnen kommer från alla samhällsklasser. Många av dem är direktörer, ingenjörer, piloter, doktorer, advokater, lärare - m a o vittnena är många och pålitliga. En stor del av allmänheten har naturligtvis accepterat förklaringar om att det skulle röra sig om småflygplan. En minoritet, men en signifikant minoritet, har det inte. Antalet vittnen ökar för varje månad. Så småningom kommer myndigheterna att tvingas medge ett erkännande av dessa oförklarliga händelser. En av USAs f.d. presidenter, Abraham Lincoln, gjorde ett uttalande som beskriver situationen. "Man kan lura hela befolk-

ningen en viss tid, man kan även lura vissa människor hela tiden, men man kan inte lura alla människor hela tiden."

UFON ÖVER KÄRNKRAFTVERK

Det finns två exempel som mycket klart visar myndigheternas nästan ursinniga försök att dölja och förklara bort rapporter om Ufo-aktiviteten. Det första kom till allmänhetens kännedom tidigt 1985, ännu en gång tack vare Phil Imbrogno och George Lesnicks insatser. Den 12 jan. hade två dagstidningar följande kontroversiella rubriker: "Vakter vid kärnkraftverk rapporterar svävande Ufos." Detta var Journal News i Nyack, N.Y. Reporter Dispatch från White Plains, N.Y., skrev "Flög främmande varelser över Indian Point- kraftverket?" I dessa artiklar konstaterade Imbrogno att den 24 juli, 1984, hade ett stort "V" format Ufo sakta sänkts sig till några 100 m från Indian Point-anläggningen. Han rapporterade att vakterna reagerade med att plocka fram vapen och alarmera närliggande Fort Smith. Ledningen på kärnkraftverket förnekade händelsen och deras uttalande var på gränsen till förtal. John Branciforte, säkerhetscoordinator vid Indian Point sade: "Han (Imbrogno) hittade antingen på det hela själv, eller tog de vittnesuppgifter han fick och spann vidare på dem. Jag tror att man kommer att publicera berättelser om hysteri och felinformation. Som jag ser det är det bara en spekulatation."

Den berättelse som Lt. Lesnick relaterade låter som ren science fiction. Lt. Lesnick deltog i undersökningen av händelsen tillsammans med Imbrogno. George Lesnick har arbetat som polisofficer i Fairfield, Connecticut, i 29 år. Han är vid god hälsa, robust, rättfram, och med åtskilliga utmärkelser för att ha räddat liv, löst inbrotts- och kidnappingsfall och i allmänhet uppträtt som en hängiven och professionell polis. Hans kommentarer till och undersökningar av ett fall, är professionella, gjord av en man som är van att utsättas för korsförhör under en rättsförhandling. Han "hittar inte på" fakta. Om George inte är absolut säker på sitt material, spekulerar han inte. Jag talade med honom åtskilliga gånger för att klara ut vilka fakta som fanns i fallet.



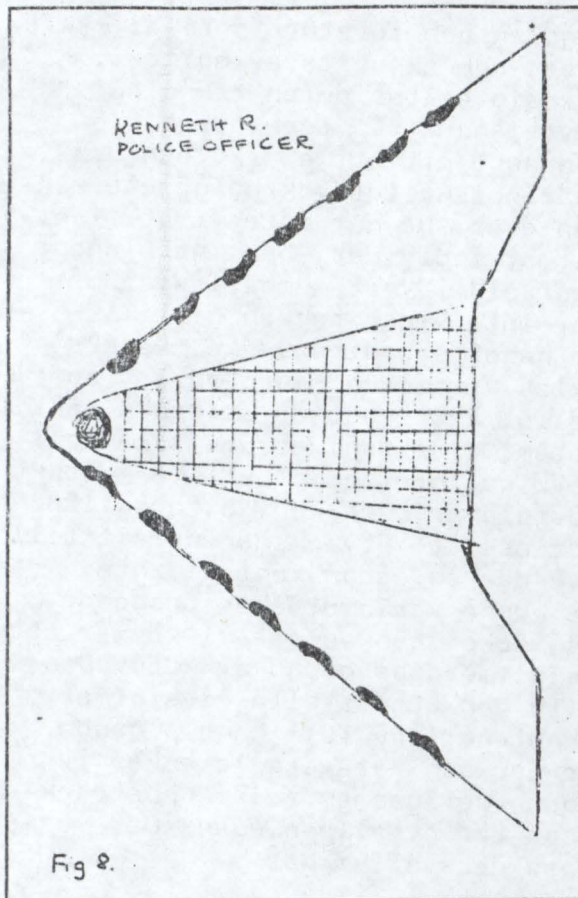
20-MÅNADERS UFO-VÅG

I oktober 1984 intervjuades Lesnick, Imbrogno och dr. Allen Hynek av Lee Spiegel vid NCB-radio. De diskuterade den nu 20 månader långa Ufo-aktiviteten över östra USA. Efter intervjun, ringde ett antal nya vittnen. Ett av samtalen kom från en säkerhetsofficer vid kärnkraftverket. Han ville diskutera en händelse med ett stort Ufo och han ville att diskussionen skulle vara personlig. Tid och plats bestämdes för intervjun. George och Phil anlände till intervjun och fann säkerhetsofficeren plus ytterligare fem vakter, som ville berätta om vad de varit med om. Undersökarna delade upp dem i två grupper med tre i varje för att se om deras berättelser skulle överensstämma.

Alla vakterna berättade samma sak. På kvällen den 24 juli 1984, hade ett stort v-format Ufo med två rader av skarpa skinande ljus, sakta sänkts sig till en höjd av mindre än 170 m och närmade sig kraftverket tills det var ca 100 m ifrån. Säkerhetsmännen visste inte hur de skulle reagera. Föremålet närmade sig anläggningen sakta och förblev svävande nästan ovanför deras huvuden. Det hördes ett svagt brummande ljud. 15 vakter var inblandade och någon gav order om att ta fram vapnen. Kort därefter gavs order om att kontakta armén vid närbelägna Fort Smith. Efter ca 15 min. såg de nervösa vakterna hur föremålet sakta drev iväg och sedan plötsligt accelererade uppåt och mot nordväst.

UNDERSÖKARNA STOPPADE

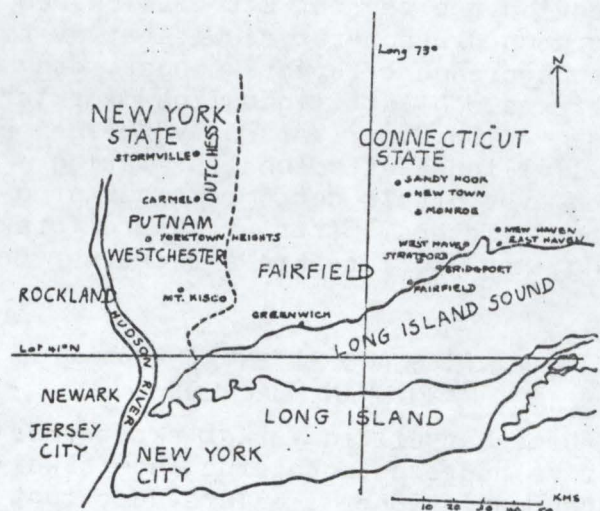
Undersökarna gjorde upp att träffa vakterna igen och talade med människor som bor i närheten av kraftverket. De hittade ytterligare 20 vittnen till händelsen den 24 juli. Trots alla dessa ögonvittnen, förnekade ledningen för kraftverket hela händelsen. När de bad om banden, som TV-kamerorna spelat in, fick de till svar att kamerorna inte varit "laddade" den kvällen. Som professionell polis hade Lesnick svårt att sätta tilltro till detta. Undersökarna fick inte möta säkerhetspersonalen ytterligare en gång. De kunde inte ens nå den per telefon. En vakt ringde och sade helt kort att han inte kunde träffa dem



igen, eftersom han då riskerade sitt jobb. Med tanke på den informationen undrar man varför kraftverksledningen tagit till sådana extrema åtgärder för att dölja och förneka fakta. Ufo- fenomenet gör ju ingen skada. Att förneka fakta och tysta vittnen är en ganska dålig teknik om ledningen för kraftverket velat förringa händelsen av sociala skäl. Det hade ju varit bättre att medge att personalen sett något, men att de misstolkat det. Det verkar nästan som om man handlat panikartat. Detta tyder på en rädsla för Ufo-fenomenet som inte står i proportion till vad som verkligen händer. Kan denna rädsla härstamma från aktiviteten på det federala planet, vilka är angelägna om att hålla allmänheten lugnad inför andra allvarigare händelser? Kan det vara så att ledningen inom nationella säkerhetstjänsten är rädda för den allmänna reaktionen inför rapporter om, säg t.ex., Ufos vid anläggningar för strategiska kärnvapen?

FLYGPLANSFORMATIONERNA

Det andra exemplet på vilka extrema åtgärder man vidtagit för att dölja Ufo-vågen, startade i feb. 1985. Jag hade kontaktat Jim Montavalli, chef för tidningen Fairfield Advocate, och frågat honom om han var intresserad av en artikel om Ufo-rapporterna över området. Jim visade sig intresserad och öppen och hade en entusiastisk artikel den 20 febr. i tidningen. När han intervjuade mig lät jag förstå att de två bäst informerade och mest aktiva undersökarna var George Lesnick och Phil Imbrogno. Montavalli kontaktade dem och arrangerade för en entimmes intervju i TV om deras undersökningar i hans program "What do you think?" (Vad tror ni?) Showen annonserades ordentligt en vecka i förväg och presenterades "live" på Channel Twelve från 20.00-21.00 kvällen den 20 mars, 1985. Precis när showen var slut och alla var på väg att lämna studion, uppenbarade sig en enorm ring av långsamt rörliga ljus rakt över studion i Bridgeport. Från Bridgeport rörde sig ljusen över New Haven och mot centrala delarna av Connecticut, och visade sig för tusentals människor. Jag såg dem när jag körde på väg 34 nära New Haven och, som många andra, stannade jag vid vägkanten för att kunna observera bättre.



Ljusen syntes i nästan 10 minuter från vår position och höll nästan på att orsaka flera trafikolyckor, eftersom fler och fler bilförare stannade vid sidan av vägen för att titta på. Det var inget Ufo. När jag stod och tittade, rörde sig ljusen in mot landet över New Haven och det stod klart för mig att det måste vara flygplan. Det var 8 stycken och de flög i nästan perfekt formation. Sedan bröt 4 av planen formationen en aning, och återtog sina platser efter en sväng. De verkade befinna sig mellan 800 m och 1200 m upp i luften och hade stadigt lysande skarpa röda ljus, ett klart brott mot luftfartsverkets regler. Nästa dag fördömdes piloternas beteende i rubriker över hela Connecticut, för att de kunde ha vållat kollisioner på många av de stora huvudlederna. Man krävde att luftfartsverket skulle undersöka saken. Man fann aldrig piloterna. Paul Estefan, vid Danbury Municipal Airport sände ett plan för att spåra ljusen och piloter rapporterade att det rörde sig om småflygplan. Han spårade dem till två olika flygplatser i staten N.Y. Estefan ville emellertid inte säga numren på flygplatserna och menade att piloterna inte hade brutit mot några lagar.

Var det verkligen en tillfällighet att planen visade sig just som Channel Twelve hade avslutat sitt Ufo-program? Var det verkligen en tillfällighet att omedelbart efter det att Lesnick och Imbrogno presenterat resultatet av två års noggranna efterforskningar, den perfekta och lättillgängliga "förklaringen" flög över? Var det verkligen en tillfällighet att denna förklaring flög över precis det område där programmet visades? Efter år av Ufo-forskning, kan jag försäkra att det var det inte.

PANIK BLAND POTENTATERNA MÄNNISKAN HJÄLPLÖS

Ufos har alltid verkat skrämmande för de högre potentaterna inom säkerhetsorganisationer i alla länder runt vår planet. De har med lätthet satt interkontinentala missiler ur spel, utan svårighet undvikit konfrontationer med Ufos och Sovjets mest avancerade

flygplan och förstört anti-aircraft-missiler, som skjutits av mot dem. Det rör sig alltså om en teknologi helt överlägsen vår egen. De har på samma gång gjort ett starkt och nästan mytologiskt intryck på gemene man världen över. De har inte visat fientlighet mot individer, har inte landat och lagt sig i vårt samhällssystem och har inte visat tecken hittills på att något sådant ska ske. Kanske utvecklas vi till en enad värld, som i fredligt syfte börjar utforska vårt solsystem, vårt universum. I så fall kanske Ufos inte kommer att ta kontakt på 100-tals år. Det kan ju ta så lång tid för oss att utvecklas socialt till en nivå där en sådan kontakt inte skulle kunna verka direkt förödande. Det kan också tänkas att vi kommer att begå självmord på grund av kärnvapen, förgifta och utrota alla livsformer på planeten. I så fall kanske någon kommer ner och tar våra leksaker ifrån oss, ger oss en rejäl uppsträckning och tar över ledningen. Det verkar vara det val vi har.

När vi drar sådana slutsatser måste vi förstå att majoriteten av mänskligheten inte har någon uppfattning om Ufo-verkligheten. De flesta undviker den helt enkelt. Sätten att undgå problemet varierar: vetenskapsmän i allmänhet ser Ufo-saken som en maskburk, full av motsägelser; massmedia behandlar fortfarande ämnet med ett snett leende; myndigheter från lokala poliser till ledande statsmän förnekar det helt enkelt eller förklarar bort det som misstolkningar. En tillräckligt stor del av befolkningen behandlar det med en slags vidskeplighet, i likhet med religiösa profetior. Det är viktigt att man inser att sådana föreställningar i de flesta fall inte är synpunkter på en planerad "covering" (försök att dölja sanningen). Vaneföreställningar som dessa är snarare symptom på den kulturella realiteten som vi alla vanligen fungerar inom.

Vår världs realiteter är de vi själva skapat. Realitet är bara ett ord, ett begrepp. För att förstå detta begrepp, dra upp ramarna för det, skapar vi ofta den typ av realitet som passar oss bäst själva. Människor frågar mig ofta "tror du på Ufos?" Mitt vanliga svar är "Nej, tror du på helikoptrar?"

VAPENRUSTNINGAR OCH VAPENKONTROLLER

Ett sätt att angripa problemet är kanske att ställa det i relation till något "verkligare" i vår kultur. Vi kan ju ställa frågan: "tror ni på rustningskontroll?" Många skulle säga att de absolut tror på detta. Detta betyder inte att vapenkontroll verkligen existerar. Om man tror på en sak eller inte avgör inte huruvida den existerar eller ej. Även om Ufos tycks ge upphov till olika "trosföreställningar" eller t o m "religioner" representerar de dock en verklighet som är beroende av vad vi tror. Ufos existerar. Bevisen för dessas existens är alltför påtagliga för att kunna förnekas. Dessa bevis kan verka som en pådrivande kraft på vår snabbt utvecklande militära teknologi. Djupgående fruktan för det vi kallar "det okända" kan vara en av faktorerna bakom rustningsvansinnet. Någon främmande intelligens har ännu inte försökt invadera och försvaga oss. Jag kan tänka mig varför de tvekar. Vi är en aggressiv och stridslysten ras och blir antagligen dåliga slavar.

EN "OBESKRIVLIG" VERKLIGHET?

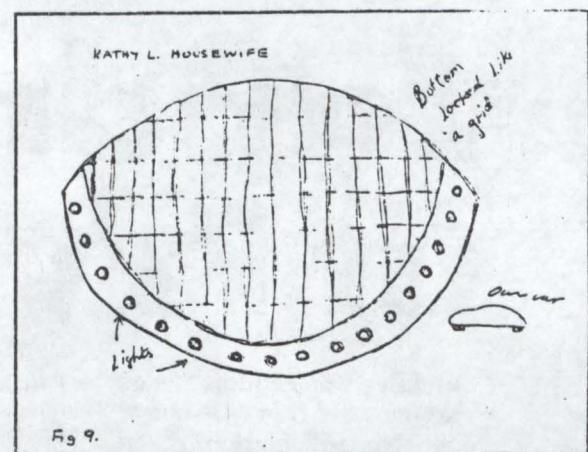
Mänskligheten utvecklas snabbt mot ett stadium där "verkligheten" ändrar sig för varje dag som går. Vi behöver förstå hur fullständigt vi skapar och vidmakthåller denna typ av verklighet, där vi mer eller mindre är överens om "hur det verkligen är". Den absoluta verkligheten om vår existens är ännu till största delen ett mysterium, även för de vetenskapsmän som specialiserar sig på att upptäcka och definiera den. Vi är en direkt del av ett materia/energi-universum, som vi först nu börjar förstå. Kärnfysiker, de som ligger närmast vad vi kallar den absoluta verkligheten, medger utan svårighet att där vi står nu är det bästa sättet att definiera universum med ett enda ord: utsägligt. Vetenskap och religion börjar upptäcka att de kanske håller på att utforska samma idéer, enda skillnaden är utgångsläget. Ufos representerar också en verklighet som verkar utsäglig.

FLERA TYPER AV FRÄMLINGAR

Ufos visar sig för vittnen, men Ufo-aktivitet observeras inte bara av våra sinnen utan registreras även av våra teknologiska sensorer. Bevisen är överväldigande. De syns på radar, fotograferas och utför manövrer som vi inte förstår. Tillgängliga data om Ufo indikerar närvaron av flera grupper eller grupperingar av besökare från andra världar. Ett av de mest slående bevisen är vad vi kallar "Ufo-vågor". De sker inte på det mest grandiosa sätt; inga landningar i centrum av våra storstäder. Vi är ännu inte redo att möta varelser med ett kulturellt försprång, som får oss att verka som grottmänniskor. Antropologiska studier visar klart vad som händer när primitiva samhällssystem möter den moderna människan.

KONTROLLEN

Karaktäristiskt för Ufos är också deras sätt att dyka upp vid militära anläggningar världen över. Dessa uppträdanden sker också periodiskt, återigen nästan enligt ett förutbestämt mönster. Dessa uppdykanden sammanfaller med demonstrationer av hur teknologiskt enkelt de elektroniskt kan nollställa systemen vid baser för interkontinentala missiler, lämna jaktflyg på efterkälken eller förstöra antiflygvapenmissiler. Exempel på denna typ av händelser når allt oftare ut till allmänheten.



Det kanske är dags för oss att bli vuxna. Våra besökare, vänligt sinnade eller ej, kan inte låta oss komma svämmade ut i rymden beväpnade till tänderna. Vad skulle vi själva göra om vi befann oss ovanför och såg ned på en planet vars dominerande livsform verkade sysselsatt med att framställa bättre, större och dödligare maskiner för att antingen döda sig själva eller hindra varandra från att bli dödade? Jag tycker våra besökare visar sig utomordentligt tålmodiga. Kanske kan de vara till hjälp. Kanske inte. Kanske försöker de hjälpa indirekt. Eller också snabbar de på vår egen förintelse.

Här är vi med glorian upphakad på hornen, i de flesta fall omedvetna om vilka besökarna är. Kanske spelar det ingen roll vad de är. Det kanske är vår uppfattning om vad de är som är viktig. Kanske, men bara kanske, kan vi hjälpa oss själva. I medvetande om att universum inte är vår fiende, utan det motsatta, kan vi kanske tänka oss en fantastisk framtid. Vi håller på att växa upp. Förhoppningsvis kommer vi att dela vägen mot vår ras' mognad med andra som redan verkar ha utvecklats mot socialt förnuft. Det är vi själva som avgör. Vi är, trots allt, ganska intelligenta, speciellt när vi inte jagar varandra i trädtopparna.

Källa: Flying Saucer Review, volume 31, No.3, 1986.

Översättare: A. Svensson

I mitten av augusti visade sig japansk teknik för första gången kapabel att lyfta en satellitlast på drygt 500 kilo ut i rymden. Uppskjutningen från Tanegashimabasen på Kyushu gick problemfritt.

Den japanska H-1 raketens första steg var identiskt med McDonnell Douglas steg till den amerikanska Deltaraketen. Men steg nummer två, drivet av flytande syre och väte, och ett tredje fastbränslesteg, var av helt japansk konstruktion. Styrsystemet var likaså japanskt.

Efter Challenger-katastrofen och svårigheterna för europeiska Ariane, blir den japanska uppskjutningen något av en vitamininjektion för

den internationella satellitbranschen. Här knyter man stora förhoppningar till nästa japanska raket, H-2 som från 1992 ska kunna lyfta satelliter på över två ton.

Enligt tidskriften Aviation Week and Space Technology har ledningen för McDonnell Douglas föreslagit de japanska rymdmyndigheterna ett kommersiellt samarbete, antingen vid Cape Canaveral eller vid Tanegashima.

Fullt program

Japan har dock ett eget satellitprogram fulltecknat till en bit in på 1990-talet, som först ska avslutas innan man har ledig raketkraft till salu.

Till de mer spektakulära japanska planerna hör tanken på en obemannad flygning till månens baksida. En moderfarkost i polär bana runt månen ska vidarebefordra seismiska data till jorden från två

eller tre dotterfarkoster som skickas ned till månens baksida. Preliminär uppskjutning: 1994. Till de mer närliggande projekten hör en forskningssatellit för mätning av röntgen- och gammastrålning redan nästa år.

Japanskt kliv ut i rymden

Satelliter uppskjutna med raketmotorer från Mitsubishi och Nissan markerar en milstolpe för japansk rymdteknik. Nu siktar Japan mot månens baksida.

Eget laboratorium

Parallellt med de egna rymdprogrammen utvecklar de japanska rymdmyndigheter också ett laboratorium avsett att anslutas till NASAs rymdstationsprojekt. Laboratoriet kallat Jem (Japanese Experimental Modul) byggs för försök med nya material under gravitationsfria tillstånd.

Sedan 1970 har Japan skjutit upp 31 olika satelliter. Fram till uppskjutningen i augusti har dock tekniken huvudsakligen varit amerikansk, om än licensbyggd av japanska företag.

STAFFAN DAHLLÖF



TAKING THE STRAIN!

Man kallade det för Mission Impossible innan skyttel uppdrag 61-C lyfte från Kennedy Space Center den 12 januari i år. Skeptiker sade att hela resan borde ha ställts in och lasten fördelas på en senare färd och allt detta pga några missförstånd mellan NASA och RCA, firman som såg till den stora SatCom KU 1 satelliten i Columbias lastrum.

Besättningen tvingades till en mängd förseningar av uppskjutningen och hela programmet pressades till det yttersta. "Jag kan tänka mig att alla förseningarna frestade lite på oss och jag är glad att jag hade en säker besättning. Ett lugnt gäng som klarade av såna här bakslag.."

Det sade befälhavaren Robert Gibson, som tidigare redan flugit Challenger, om förseningarna. Så Columbias besättning fick lugnt ta de långa förseningarna och vänta på att vädrets makter och den tekniska apparaturen skulle bjuda till aningen mera...

19 DECEMBER

Starten avbryts 14 sekunder innan skyttelns tre huvudmotorer ska till att tända då datorn upptäcker ett fel i ena bär-raketen...

6 JANUARI

Fel upptäcks i den ena av de tre huvudmotorerna under bränslepåfyllning plus att temperaturen var för låg vid huvudmotorens insug. Sedan uppstod menings-skiljaktigheter mellan NASA och RCA om KU 1:s bana.

Gibson: "Medan allt detta pågick satt vi i skytteln och väntade. Vi satt i drygt 4 1/2 timmar i fågeln den dagen..

7 JANUARI

Besättningen tillbringade tre timmar i Columbia i en liten förhoppning om bättre väder.

Gibson: "Det var ännu ett försök dömt att misslyckas. Det regnade hinkvis vid Cape den dagen."



BESÄTTNING

Robert Cenker/Charles Bolden
Bill Nelson(pilot)/Steve Hawley
George Nelson/Robert Gibson(chef)
Franklin Chang - Diaz

SKYTTEL

Columbia

START

05.50.00 lokal tid/ 12 Januari 86
Kennedy Space Center.

LANDNING

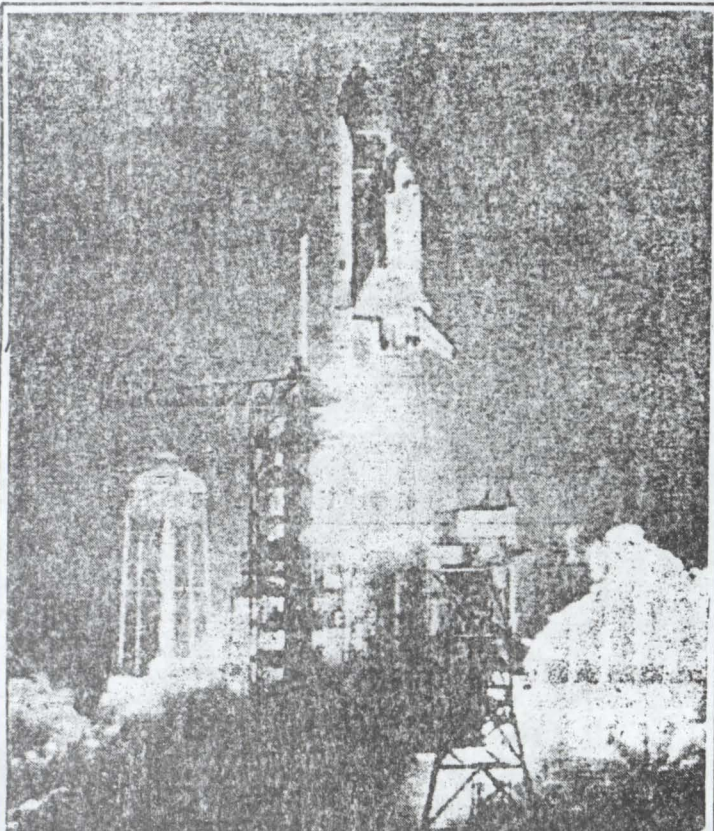
07.59.09 lokal tid/ 18 Januari 86
Edwards, California

ANTAL VARV

96.5 varv

UPPDRAGETS LÄNGD

6 dagar, 2 timmar, 4 minuter, 9 s



TAKING THE STRAIN!!!!
Columbia lyfter mot en klarblå himmel.

12 JANUARI

Äntligen kunde Columbia klättra upp mot den blå himlen över Kennedy Space C. - trots att det är två år sist man använde henne. Många modifieringar har gjorts under tiden bla. har man gjort henne lättare, ersatt många plattor på ovasidan nosen med enklare och säkrare isolering och dessutom har katapultstolarna tagits bort för att lämna plats åt en sk. Head Up Display. Detta projekterar all viktig information på en glasskärm i pilotens vindruta så att han slipper släppa blicken och titta på instrumenten i knä höjd.

Större delen av 61-C fylldes av NASAs MSL (Materials Processing Laboratory) som gjorde sin andra flygning. I princip är MSL en plattform i skytteln lastrum som kan ta tex tre experimentpaket, som sköter sig helt själv och kostar lite för de som vill hyra in sig på utrymme. Man gjorde en hel rad mängd experiment bla. försökte man fotografera Halleys komet med en Nikon kamera med det visade sig att någon lämnat den på innan starten så batteriet var slut. Ridå!!

Med en lyckad färd bakom sig förberedde man sig för att landa på Kennedy SC.. Under alla tre dagarna försökte man gå ner men dåligt väder satte än en gång käppar i hjulet för Columbia och hennes otursföljda besättning.

NASA ville ogärna flytta landningen till Edward basen pga. transport kostnader men man blev tvungen till detta och den landningen skulle dessutom bli den andra nattetid.

Befälhavare Robert "Hoot" Gibson:

"Återinträde och landning på natten är helt enkelt otroligt. All elden och flammorna som omger skytteln under nattligt återinträde är helt otroligt att se på. Trots att detta endast var den andra nattlandningen vi gjort i skyttel programmet var det hela ganska enkelt för både Charlie Bolden och jag hade tränats i att landa på natten och det ordentligt"....

"Vi visste att om vi kom ner vid Cape Canaveral skulle det vara dag men om vi kom ner någon annanstans skulle det bli en nattlandning."

Men hur går då en nattlandning till i jämförelse med en daglandning?

Befälhavare Gibson berättar:

"Vi gör precis likadant som vid en landning dagtid. Vi gör en normal inflygning tills vi når en hastighet av 9/10 av ljudets då jag tar över manuellt och landar det."

Är det då problem med att kunna bestämma höjden i landningsögonblicket?

"Ljusen gör ett ganska bra jobb men under sådana omständigheter kan du inte riktigt veta vilken höjd du flyger på när du närmar dig marken och du tittar ut genom fönstret. Istället får du lita på din radio altimeter. Charlie ropade ut höjden åt mig från det instrumentet.

Faktum är att jag mark litet tidigare än jag egentligen menat. Jag ville ta mark nere vid 195 strecket men det blev istället vid ca:210 när hjulen tog i banan. Jag tror att anledningen är det faktum att banan i sig är litet högre än den omgivande terrängen.

Det är en liten förhöjning i slutet av banan....Resultatet blev att jag landade tidigare än jag trodde och farten vid det ögonblicket var också aningen högre än beräknat.

Men sjunkhastigheten vid landningsögonblicket var ändå mindre än 0.5 meter i sekunden så det var en ganska mjuk landning."



Vad ansåg då Gibson vara resans absoluta höjdpunkt?

"Skulle tro att det får bli nattlandningen isåfall!! Den ende andra befälhavaren som gjort en i skytteln är Dick Truly och då han har lämnat NASA nu så är jag den enda nuvarande med en nattlandning.

Annars var vi väldigt lyckat lottade för vi såg jordens södra del under en klar period så för första gången under de bemannade rymdfärdernas historia kunde "Pinky" Nelson ta bilder på Niger deltat. Vi hade flera otroliga jordobservationer under den här resan.

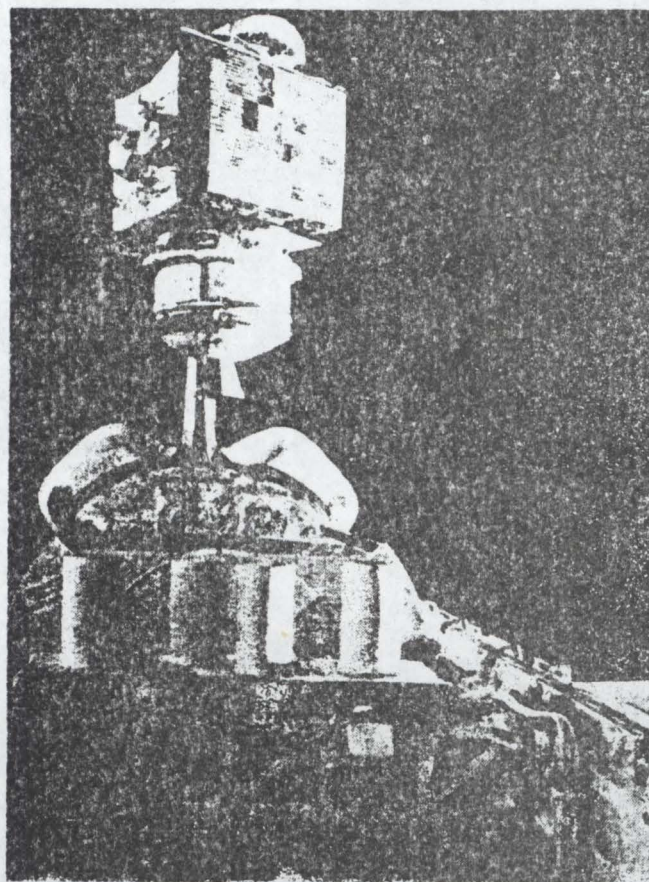
Hela centralamerika var klart - speciellt Anderna. Jag tror att vi fotograferade fler aktiva vulkaner än under någon annan expedition - fem eller sex vulkan utbrott sammanlagt."

Alla dessa förseningar vid starten; hur påverkade de besättningen och gav honom lite avsmak?

"Vi tyckte väl att vi en otursförfylld besättning när det gällde uppskjutningar och vi hade lite tufft med att bita ihop och komma igen men bara vi kom iväg löstes alla tvivel.

Personligen har jag inte tappat minsta sug..Det var en underbar färd.....

Handwritten signature

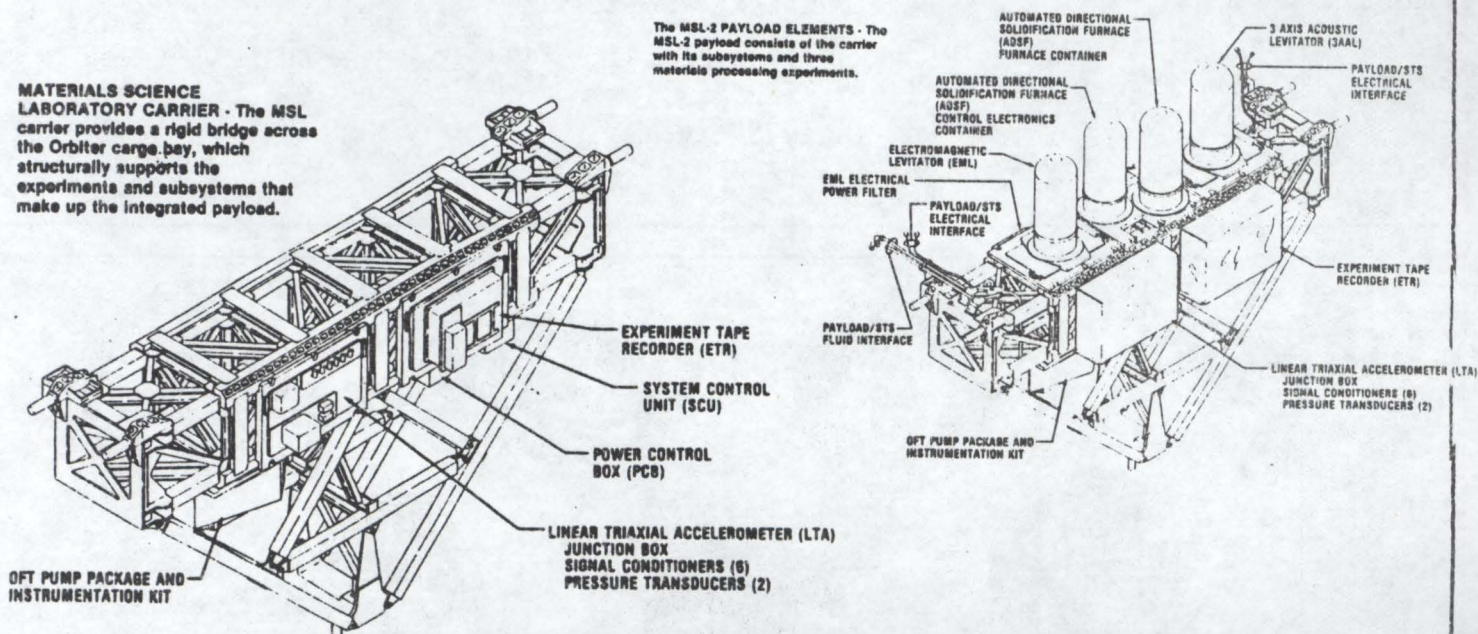


RCA's stora SatCom KU-1 lämnar sitt skyddande hölje i Columbia för att placeras ut i sin nya bana....

Materials Science Laboratory Carrier

MATERIALS SCIENCE LABORATORY CARRIER - The MSL carrier provides a rigid bridge across the Orbiter cargo bay, which structurally supports the experiments and subsystems that make up the integrated payload.

The MSL-2 PAYLOAD ELEMENTS - The MSL-2 payload consists of the carrier with its subsystems and three materials processing experiments.



SKYTTEL	DATUM	BESÄTTNING	UPPDRAG + ÖVRIGT
STS-1 Columbia	810412 810414	Young, Crippen	Jungfrufärden
STS-2 Columbia	811112 811114	Engle, Truly	Robotarm testad. 5-dagars färd kortad till 2.
STS-3 Columbia	820322 820330	Lousma, Fullerton	Landade i New Mexico
STS-4 Columbia	820627 820703	Mattingly, Harts- field	Sista testen. Två boosters förlorade
STS-5 Columbia	821116 821122	Brand, Overmyer, Allen, Lenoir	Tog två kommunikations- satelliter
STS-6 Challenger	830404 830409	Weitz, Bobko, Peterson Musgrave	Komm. Sat. TDRS illa ute. Rymddräkter testade
STS-7 Challenger	830618 830624	Crippen, Hauck, Ride, Fabian, Thagard	2 komm. Sat. Robotarm test på Sat. kopia
STS-8 Challenger	830830 830905	Truly, Brandenstein, Gardner, Bluford, Thornton	Indisk Sat. Första nattliga start och landning
STS-9 Columbia	831128 831218	Young, Lichtenberg, Shaw, Garriot, Merbold, Parker	Test av Spacelab 1. Väst- tysken Merbold deltar
41-B Challenger	840203 840211	Brand, McCandless, McNair, Stewart, Gibson	2 Sat. förlorade pga fel i deras motorer. Test av rymdskoter
41-C Challenger	840406 840413	Crippen, Scobee, Hart, Nelson, van Hoften	Solar Max uppfångad, lagad och utplacerad igen
41-D Discovery	840829 840905	Hartsfield, Resnik, Coats, Hawley, Walker, Mullane	Tog 3 Komm. Sat
41-G Challenger	841005 841013	Crippen, McBride, Ride, Sullivan, Garneau, Leestma, Scully-Power	1 Sat. Första kvinnliga rymd- promenaden.
51-A Discovery	841108 841116	Hauck, Walker, Allen, Fisher, Gardner	Räddar 2 Sat. förlorade vid 41-B
51-C Discovery	850124 850127	Mattingly, Shriver, Buchli, Onizuka, Payton	Militärt uppdrag



Klockan 11.39 en kylig dag i Januari slutade Flight 51-L att existera. Rymskytteln Challenger exploderade i ett fruktansvärt orange eldklot mot en underbart vackert blå himmel och sju astronauters liv upphörde när dom gjorde vad astronauter ska göra - vandra på gränsen till vad människans uppfinnesrikedom lyckats med....

En hel värld stannade upp och kände vi av en konstig känsla i magarna när vi såg det tjocka vita molnet som i timmar hängde över platta 39A på Kennedy Space Center.

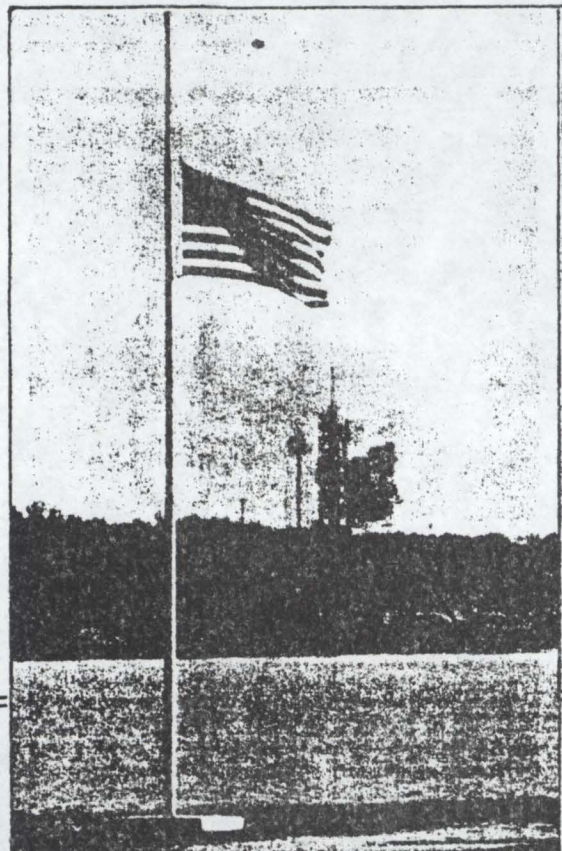
"Att se filmen med skytteln visar dig hur snabbt och slutgiltigt slutet kan komma. Därför ska du inte slösa din tid med att tänka på det.."

Det sade Chuck Yeager, mannen som flög genom ljudvallen och som var i testpiloternas absoluta topp i hierarkin. Astronauterna visste vad dom gav sig in på....De gjorde ju bara vad testpiloterna alltid gjort nämligen "pushing the envelope" dvs. petade på den yttersta gränsen med den mest komplicerade farkosten man tillverkat. Den här gången höll det inte och istället för att stanna i omloppsbana med sin besättning fortsatte Challenger för att röra vid Guds ansikte, som president Ronald Reagan sade i sitt tal till nationen samma kväll. Man skulle kunna tro att detta var ett dråpslag mot NASA och Skyttel projektet men amerikanarna upphör aldrig att förvåna. Istället för att krypa in i sig själva och lägga ned verksamheten har Rockwell i hast projekterat en femte skyttel och i slutet kan NASA mycket väl träda fram både starkare och effektivare. Precis det hände 1967 när tre astronauter brann inne i sin apollo kapsel på startplattan. Precis då som nu kommer NASA att vara sin egen tuffaste och hårdaste kritiker.

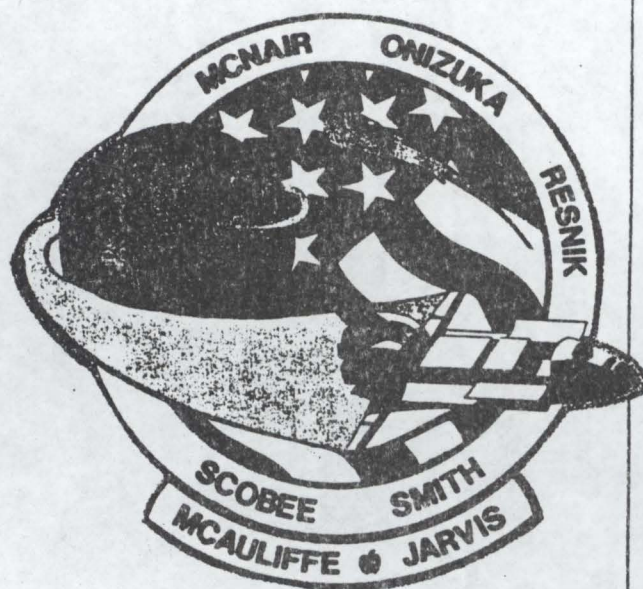
Vi kommer snart att få se skytteln starta igen med både yrkesmän och vanliga människor men aldrig mer kommer dess namn att vara CHALLENGER..

"THE CHALLENGER CREW WAS PULLING US INTO THE FUTURE"

Ronald Reagan, 28 januari 1986

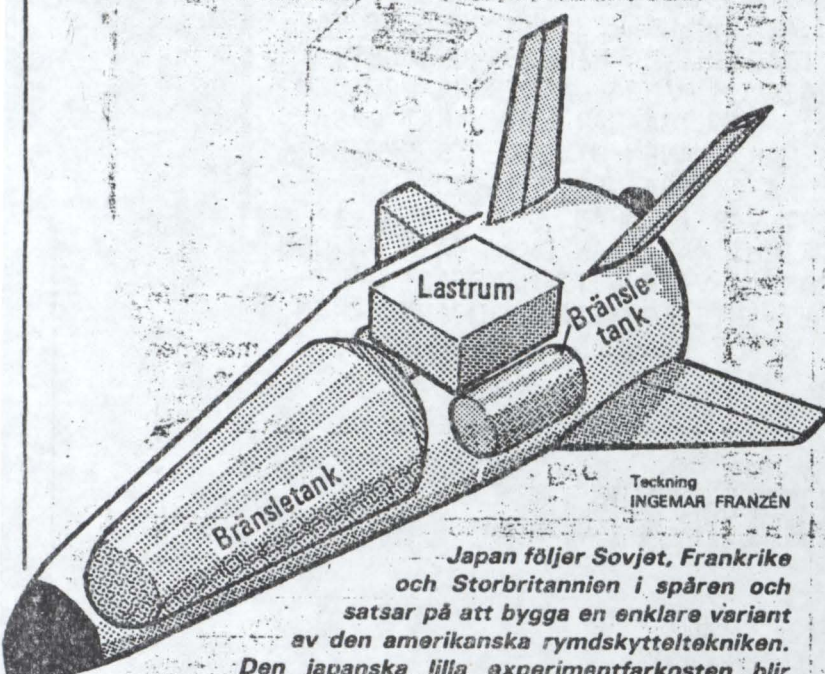


SKYTTEL	DATUM	BESÄTTNING	UPPDRAG + ÖVRIGT
51-D Discovery	850413 850419	Bobko, Williams, Garn Seddon, Hoffman, Walker, Griggs	Sat. förlorad
51-B Challenger	850429 850506	Overmyer, Gregory, Lind Thagard, Thornton, Wang, van den Berg	Spacelab 3
51-G Discovery	850617 850624	Brandenstein, Creighton Lucid, Nagel, Fabian, Baudry, Al-Saud	3 Komm. Sat. Laser test och arabisk prins i rymden
51-F Challenger	850729 850806	Fullerton, Bridges, Musgrave, Henise, Acton Bartoe, England	Spacelab 2
51-I Discovery	850827 850903	Engle, Covey, Fisher, Lounge, van Hoften	3 Komm. Sat. Räddar Sat efter 51-D
51-J Atlantis	851003 851007	Bobko, Grabe, Stewart Hilmers, Pailes	Militär last
61-A Challenger	851030 851106	Hartsfield, Bluford, Dunbar, Nagel, Furrer, Messerschmid, Ockels	Spacelab D-1 för västtysk räkning
61-B Atlantis	851127 851203	Shaw, O'Connor, Vela, Walker, Cleare, Spring Ross	3 Komm. Sat.. Rymdpromenader
61-C Columbia	860112 860118	Gibson, Bolden, Nelson Chang-Diaz, Cenker, Nelson, Hawley	1 komm. Sat. Första privata passageraren
51-L Challenger	860128 —	Scobee, McNair, Smith, Jarvis, Onizuka, Resnik, McAuliffe	73.621 sek. efter start upp- hör dataöverföring. Totalhaveri....



NY TEKNIK

Japan bygger egen liten rymdskyttel



Japan följer Sovjet, Frankrike och Storbritannien i spåren och satsar på att bygga en enklare variant av den amerikanska rymdskytteltekniken.

Den japanska lilla experimentfarkosten blir obemannad och kommer i första hand att användas för kortare rymdskott utan omloppsfärder runt jorden.

Japan håller på att utveckla sin egen lilla rymdskyttel. Arbetet pågår för fullt inom japanska rymdflyginstitutet med att utvärdera tekniken för en återanvändbar rymdfarkost. Den är i första hand tänkt för obemannade rymdskott med vetenskaplig experimentutrustning och för att utvärdera vingförsedda rymdfarkoster.

Den japanska rymdfärjan HIMES (Highly Maneuverable Experimental Vehicle) ska inte flyga i banor runt jorden. Den kommer istället att vara en blandning av rymdfärjetekniken och de allra första amerikanska rymdskotten där farkosterna aldrig hade fart och kraft nog att bryta sig ut i omloppsbanor runt jorden.

Den japanska rymdfärjan ska klara att lyfta laster på ca 500 kg upp till 300 km över jordytan. För detta ska färjan förses med två motorer av den typ japanerna använder i sina tidigare rymdraketer. De drivs med en blandning av flytande väte och syre, precis

som huvudmotorerna i den amerikanska rymdfärjan.

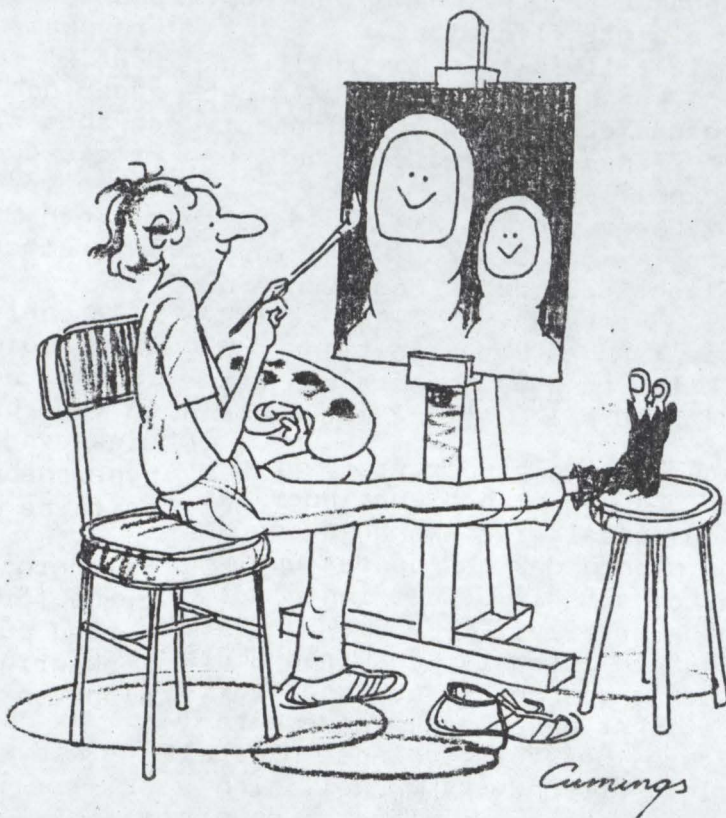
Den japanska färjan ska bli liten som ett mindre militärflygplan: knappt 14 m lång med en vingbredd på drygt 9 m och tomvikten ca 3 ton. Med last och bränsle får den en startvikt på ca 14 ton. En typisk rymdfärd varar 15-20 minuter.

Japanska rymdflyginstitutet har använt tre olika modeller av flygningar för att bestämma hur rymdfärjan ska vara beskaffad. Ett rymdskott till maximal höjd och sedan återfärd är en modell. Ett rymdskott rakt upp, - så en kortare friflygning med avstängd motor samt en återstart av motorn och ytterligare färd upp i rymden, följt av nedfärd och landning är den andra modellen.

En tredje modell är en längre rymdflygning som ska motsvara en återfärd från en omloppsflygning runt jorden. Där HIMES accelereras i en bana snett uppåt och sedan vänder och glidflyger tillbaka ned till landningsbanan.

Det japanska rymdflyginstitutet anser att HIMES kan byggas helt med japansk teknik och kunskande.

SVEN-OLOF CARLSSON



I SVÄVAREN HAR VI UNDER ETT PAR ÅR TAGIT UPP FALL DÄR UFO HAR UPPVAKTAT ELLER UPPVAKTATS AV STRIDSFLYGPLAN. MÅNGA AV DESSA RAPPORTER ÄR HEMLIGA OCH DE FAKTA VI HAR KUNNAT REDOVISA ÄR OFULLSTÄNDIGA OCH FÖRMODLIGEN FELVRIDNA. MEN FAKTA KVARSTÅR ATT JAKTPLAN HAR KONFRONTERATS MED UFOS OCH ATT MÖTENÄ INTE ALLTID HAR VARIT LYCKLIGA.... DET FINNS EN MÄNGD HÖGINTRESSANTA FALL OCH VI SKA REDOVISA DELS ETT FALL FRÅN IRAN INNAN AYATHOLLA REGIMEN OCH ETT PAR FRÅN JAPAN, DÄRAV ETT MYCKET TRAGISKT DÅ PILOTEN DÖDADES. FRÅN 50-TALET HAR VI KUNNAT LÄSA OM MÅNGA JAKTER PÅ UFO OCH FLERA PÅSTÄDDA NEDSKJUTNINGAR - SOMLIGA HAR NI KUNNAT LÄSA OM HÄR I SVÄVAREN. SEDAN DESS HAR PLANEN UTVECKLATS OCH DÄR-MED RIMLIGTVIS CHANSEN ATT KUNNA TVINGA NED UFOS SOM UPP-TRÄDER AGGRESIVT, VILKET FALLET VAR I JAPAN. DET ÄR I DESSA FALL AV SK.DOGFIGHT KARAKTÄR DVS. DÅ PLAN OCH UFO SLÅSS MOT ELLER JAGAR VARANDRA VI PÅ ETT HANDFAST SÄTT STÄLLS INFÖR DET FAKTUM ATT DET INTE RÖR SIG OM HJÄRNSPÖKEN SOM KRITIKERNA MENAR UTAN ETT REELT FENOMEN....



DOGFIGHTING

NATTLIG JAKT PÅ VENUS

24/9 1959. REDMOND, OREG. USA

Polismannen Robert Dickersson upptäcker under en nattlig patrull i stadens utkanter ett glödande tefatsliknande UFO som förflyttar sig mit flygfältet.

Han beger sig till fältets kontrolltorn och personal kan genom kikare iaktta det mystiska föremålet under flera minuter. De var alla tränade observatörer och kunde inte identifiera det.

Klockan 05.10 tar man kontakt med Seattle trafikkontroll som i sin tur kontaktar Military Flight Service på Hamilton AFB. Klockan 05.18 beordras sex F-102 stridsflygplan upp från en bas i Portland och samtidigt byter en B-47 bombare och ett F-89 jaktplan kurs för att gå mot Redmond.

Klamath radarstation rapporterar att de följer både UFO och planen kontinuerligt. UFOt svävade på relativt låg höjd och de förföljande planen dök ned på det uppi-från i hopp om att slå ut det innan det hade en chans att fly.

Plötsligt kom en intensiv låga från UFOts undersida och det accelererade med fruktansvärd hastighet på en avskärande kurs mot jaktplanen. Det första planet hade al'möda i världen att undvika en kollision och piloten fick kasta in planet i en gir som var mycket kraftig. Det bakomvarande

planet råkade ut för turbulens och tappade kontrollen ett ögonblick. De tre andra planen bröt dykningen, kopplade in efterbrännkamrarna och steg mot 14000 fot efter UFOt. I molnen fångades det in på planens radar och piloterna gjorde sig beredda att använda sina redan aktiverade vapensystem. Precis då gjorde UFOt en undanmanöver och sedan var det förkylt för jaktplanen för det genomförde höghastighets manövrer i luftrummet på 6000 till 54000 fot.

Efterspelet bestod av förhör, undersökningar, radioaktivitets prover och en förklaring vi hört allt för många gånger : En väderballong...

Gissa vad piloterna tyckte om att jaga ett hypersnabbt föremål mitt i natten och sedan få se förklaringen väderballong

Piloterna tyckte förmodligen föga om denna förklaring till deras jakt mitt i natten på ett hypersnabbt föremål... Förklaringen ändrades senare till att bli planeten Venus..

UFOLARM ÖVER JAPAN

Natten den 9 juni 1974 dödades en överstelöjtnant under en nattlig jakt på ett UFO..Det avslöjades av Generallöjtnant Akira Hirano, Chef för det Japanska Flyg Vapnet, under en presskonferans, som i egentligen handlade om japans köp av det amerikanska F-15 Eagle planet.

Natten den 9 juni gick larmet till ett F-4 Phantomplan i larmberedskap att ett sovjetiskt bombplan letat sig in över det norra luftrummet och planet gick upp för att markera sin närvaro och avvisa det. Det var åtminstone vad piloten Överstelöjtnant Toshio Nakamura och hans Major Shiro Kubota trodde när de trängde igenom molntäcket på 9000m. höjd men i den klara natten mötte de ett lysande objekt och de visste att det lysande föremål markkontrollen talat om inte var ett plan utan något helt okänt.

Major Kubota berättar:

"Med en gång förstod jag att det skivliknande rödorange föremålet var en sorts flygmaskin, tillverkad och framförd av intelligenta varelser. Det föreföll vara ca 10 meter i diameter och med fyrkantiga markeringar runtomkring. Toshio styrde oss rakt emot det och när det blev större i vårt kanonsikte dök det en bit, som om det kände vår närvaro.

UFOT ANFALLER

Toshio gjorde klar vår 20mm kanon och vi närmade oss UFot.

Plötsligt ändrade föremålet riktning och styrde rakt mot oss. Jag skrek till och Toshio drog spaken åt vänster och tvingade in oss i en plötslig brant dykning. Det rödlysande UFot sköt förbi och missade oss med några decimeter. Sedan vände det tvärt och kom emot oss igen....

Det här var ett skrämmande rollbyte.

Det var ju vi som skulle vara den jagande beredda att beskjuta UFot om det uppträdde fientligt. Nu blev vi de som jagades istället.

UFot började göra snabba attacker mot oss och kom närmare för varje gång. Vid upprepade tillfällen kolliderade det nästan med oss. Medan jag själv rapporterade till markkontrollen kämpade Toshio desperat för att undvika varje ny attack. Helt plötsligt uppstod ett öronbedövande brak!!



Toshio skrek; "Katapulten, katapulten!!" Kubota minns idag den fruktansvärda smällen när katapultstolen slungades iväg och när han vaknade till sans hängde han i sin fallskärm i natten. Phantomplanet virvlade brinnande ner mot marken och sedan såg Kubota synen som för alltid skulle etsa sig fast i hans minne - Nakamuras fallskärm brann och hans vän var i det ögonblicket helt chanslös....

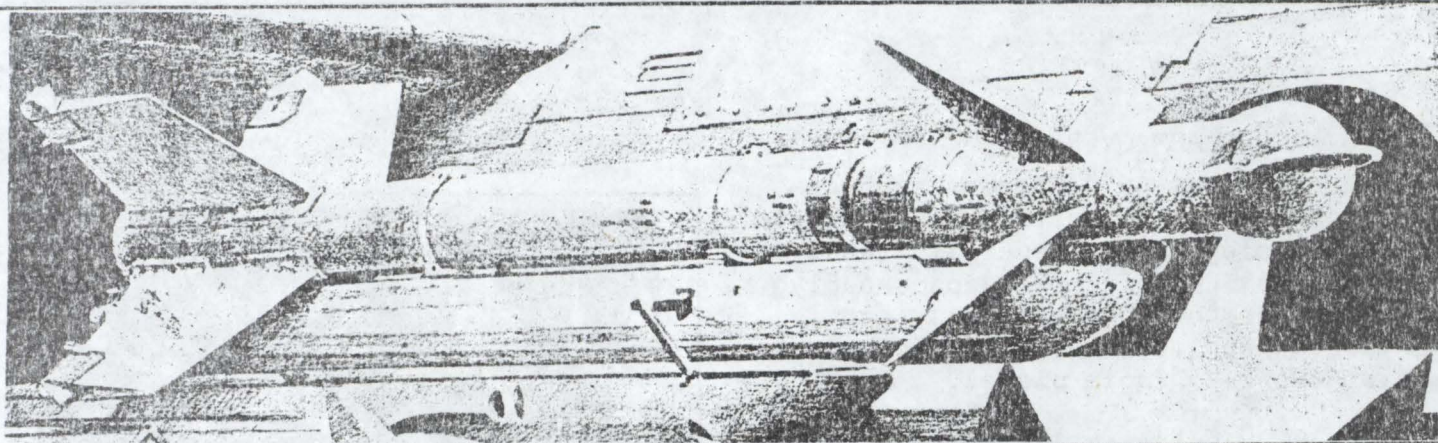
Officiellt heter det att plan typ F-4EJ med serienummer 17-8307 störtade efter en svår kollision med ett okänt föremål...

FLERA JAPANSKA FALL

Den 11 april 1975 uppvaktades fyra F-104J Starfighter plan på 7800 meters höjd av fyra tefatsliknande föremål som härmade planens undanmanövrer.

Den staliga japanska TV-bolaget NHK sa att UFOna kan ha varit fientliga men att man inte visste ännu.

Den 1 december 1976 jagades ett fraktplan typ C-123 när det skulle landa vid Yokotaområdet nära Tokyo.UFOna följdes på radar i nära 17 minuter.



UFO ÖVER TEHERAN

Följande rapport är en direkt avskrift av en telegramrapport ställd till överste Frank B. McKenzie USAF/DA2 och innehåller primära uppgifter om en UFO - händelse över Teheran, Iran, den 19/9 76

Omkring klockan 12.30 den 19 september 1976 mottogs telefonsamtal från innevarande boende i Shehيران delen i Teheran. De sade att de såg konstiga föremål i luften. En del sade att de liknade stora fåglar och andra rapporterade att det såg ut som helikoptrar med ljus på.

Vid kontroll med flygplatsen visade det sig att det inte fanns några helikoptrar i luften vid denna tidpunkt.

Vakthavande, som tog emot telefonsamtalen, sade till rapportörerna att det var stjärnor de hade sett. Vid kontroll med Mehrabadtornet beslöt han sig för att själv titta efter och han såg då ett föremål som liknade en stjärna, men mycket större och ljusstarkare. Han beslöt då att skicka upp en F-4 Phantom från Shahrokhbasen för att undersöka det närmare.

JAKTFLYGET FÅR KONTAKT

Kl. 00.30 den 19 september lyfte en F-4 och satte kurs mot en punkt ca 75 km norr om Teheran. Pga objektets ljusstyrka var det lätt att upptäcka på 130 km avstånd. När F-4:an närmade sig på ett avstånd av 46 km slutade alla instrument att fungera och UHF radion med intercom föll också ur funktion.

Piloten avbröt omedelbart förföljandet och satte kurs mot flygbasen. När han svängt bort från området med föremålet, som uppenbarligen ej längre utgjorde något hot mot honom, började instrumenten att fungera normalt igen. Kl 01.40 startade en andra F-4 och radiooperatören fick radarkontakt med föremålet på ca 50 km avstånd klockan 12 hög position och med en VC på 278 km/h (VC= hastighet med vilket flygplanet närmar sig målet).

När avståndet minskat till 46 km avlägsnar sig föremålet med en hastighet som var synlig på radarn och bibehöll ett avstånd av 46 km. Storleken på radarekottet var jämförbart med en Boein 707 tankflygplan. Den visuella storleken på objektet var svårt att fastställa pga den intensiva ljusstyrkan. Ljuset det avgav liknade strobelight (antikollisionsljus) men var format som en rektangulär figur med alternerande blå-grön, röd och orange färg.

Skiftningen på ljuset var så snabb att man såg samtliga färger på samma gång. Objektet och den förföljande F-4 fortsatte på en kurs som låg söder om Teheran när ett annat ljusstarkt föremål, ca hälften så stor som den skenbara storleken på månen, kom ut ur det första föremålet. Detta andra objekt styrde rakt mot flygplanet

DOGFIGHT MED UFO

Detta andra objekt styrde rakt mot flygplanet med hög hastighet, varför piloten gjorde sig beredd att avfira en AIM-9 - raket mot föremålet. Isamma ögonblick fungerade ej kontrollpanelen för avfiringen. Samtidigt fungerade varken UHF radio eller intercom och vid denna fas beslöt sig piloten att svänga undan, samtidigt som han gjorde en negativ-G dykning för att komma undan. Under tiden han utförde denna manöver, tycktes objektet falla nedåt som ett fallande löv med ca 8 km/h.

Under den tid det tog att utföra svängen bort från det första målet, inneslöt det andra föremålet helt och hållet i det första. Kort efter det att det andra objektet inneslutits i det första kom ett tredje objekt ut men från andra sidan, och flög rakt ned med hög hastighet.

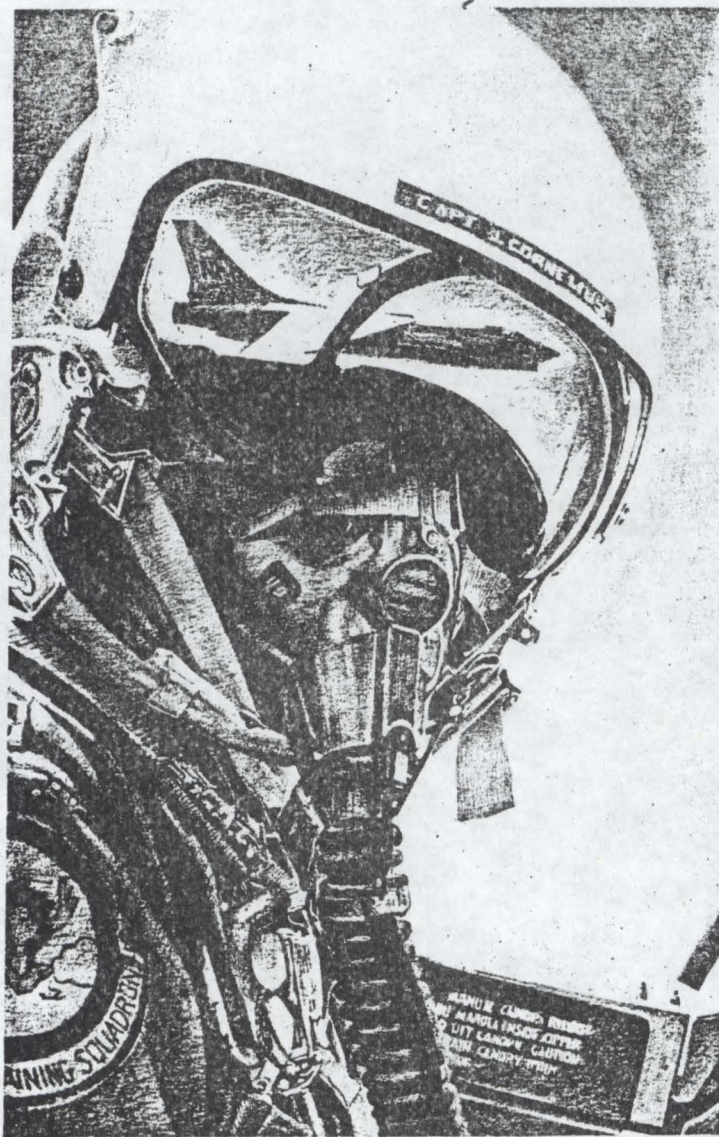
Besättningen i flygplanet hade åter kontroll över vapen och radioutrustning och samtidigt bevakade de som närmade sig marken med hög fart. De väntade att en explosion skulle komma, men istället såg det ut att landa mjukt på marken och kastade ett starkt sken ca 2 till 3 km omkring sig.

Det enda civila plan som var på väg in för landning till Mehrabad under denna tid hade radiofel i samma område (KZ), men rapporterade inget objekt synligt. När F-4 låg på lång final för landning upptäckte besättningen ett annat cylinderformat objekt med ena änden som ett T, ca 10 meter och med ett ljus i varje ända och ett blinkande ljus i mitten. Vid förfrågan till tornet meddelade de att ingen trafik förekom i området. Under tiden som objektet passerade överanför F-4:an kunde inte trafikledaren i tornet upptäcka det, men då piloten talade om var han skulle titta upptäcktes det mellan bergen och ett raffinaderi.

Dagen efter flögs besättningen i F-4:an ut till området i en helikopter där objektet synbarligen hade landat. Inga spår kunde upptäckas på den torrlagda sjöbotten där föremålet hade landat, men under tiden de cirklade runt platsen, väster om den punkt där landningen hade ägt rum, uppfångade de ett pipande ljud i sökar-mottagaren.

På den punkt där signalen var starkast låg ett litet hus med trädgård. Man landade intill huset och frågade folket som bodde där, om de lagt märke till något konstigt ljud eller ljus under natten. De hade hört ett starkt oväsen och sett ljus i form av kraftiga blixtar. Området där helikoptern och föremålet antas ha landat skall kontrolleras med strålningsmätare av XX. Mer information kommer att översändas när den blir tillgänglig.

\$



LÅT OSS SLIPPA KASTA
TIDNINGEN EFTER DIG
SOM SPINDELMANNEN !



SÖKANDET I KOSMOS

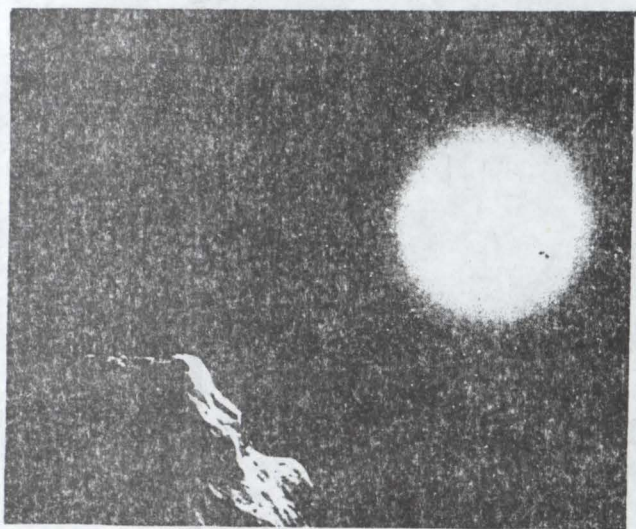
SETI-INTERVJU MED PROF. ARCHIBALD ROY, DEPARTMENT OF ASTRONOMY VID GLASGOW-UNIVERSITETET.

Innan han gav sig iväg till International Astronomical Union i Indien i november intervjuades prof. Archibald Roy från Glasgowuniversitetet av Paul Whitehead för FSR (Flying Saucer Review) ang. SETI (Search for Extra Terrestrial Intelligence), som fanns på programmet vid mötet i New Delhi.

Prof. Roy är en av de vetenskapsmän, astronomer och fysiker, som börjat tala om främmande intelligens och möjlighet till kontakter med dessa. Förra året gjorde prof. Roy ett antal uttalanden i The Observer i England, som borde fått mera konventionella astronomer att höja ögenbrynen några extra cm.

Han menade att när SETI-programmet kommer igång på allvar under 1986 "kan vi vänta oss att få kontakt mycket snabbt, troligen inom en 10-årsperiod". Han sade vidare: "Jag tror att vi bara är en mycket medioker form av galaktiskt liv. Jag är säker på att det finns gott om civilisationer i kosmos. Det vore ganska absurt att påstå att vi är universums hjältar. Snarare tillhör vi nog småhandlarna."

Anledningen till att besökarna ännu inte presenterat sig för oss, menar han vidare, är kanske att "vi har placerats i karantän medan de väntar för att se om vi kommer att växa upp eller spränga oss själva i luften."



The Observers vetenskapliga skribent, Robin McKie, kommenterade: "sådana spekulationer är omöjliga att besvara för närvarande, liksom frågan om hur dessa främlingar kan se ut eller bete sig. Allt vetenskapsmännen vill uttala sig om är att de väntar sig att deras kemiska sammansättning ska likna vår egen, baserad på kol".

Mr. McKie sammanfattade: "de flesta vetenskapsmän väntar sig att de kommande sökandena efter extraterrestriellt liv skall ge positiva resultat". Man han noterade att den amerikanska biologen Lewis Thomas gjort följande reservation, med tanke på att den intelligens som vi får kontakt med, förmodligen är överlägsen vår egen: "Vi kommer att få en chock. Vi kommer att känna oss mindre än någonsin. Ännu värre - det kan vara slutet på våra strävanden att styra vårt eget öde och vi kommer att bli mer och mer beroende av vår egen avancerade grannen teknologi."

Ekon av vad som hänt här på jorden när en mindre "avancerad" civilisation konfronterats med en "överlägsen" civilisation?

Det var med denna frågeställning som grund, som prof. Roy intervjuades för FSR. Hade han citerats korrekt eller ej när han talade om att människan hålls i karantän? Menade han att jorden redan nu har besök utifrån? Och vad trodde han om Ufos, kan man anta att de är någon form av farkoster eller liknande, som härstammar från platser utanför solsystemet?

En del kritiker till projektet resonerar annorlunda, enligt New Scientists förre redaktör Nigel Calder i boken *Habitable Universe* (beboeligt universum): "Representanter från andra intelligenser, om de existerar, finns troligen i vår närhet," säger kritikerna. Om människan skulle kunna kolonialisera vår galax på ganska kort tid (med början troligtvis under nästa århundrade) är det ju troligt att andra intelligenser också skulle kunna det - och sannolikt redan ha besökt vårt solsystem."

Istället för att bygga mottagare för miljontals dollar, skulle vi försöka att uppsnappa meddelanden som kanske sänds till en sond inom vårt eget solsystem.

Tom Kuiper och Mark Morris vid California Institute of Technology tänkte sig 1977 en rad anledningar till varför en sådan sond inte har någon anledning att ge sig till känna för oss. "Besökarna" kanske väntar på att vi skall nå en högre kunskapsnivå innan de utsätter oss för en "kulturchock", under tiden kan de ju betrakta jorden som ett slags naturreservat, som inte får störas.

Kuiper och Morris drog slutsatsen att bästa sättet att upptäcka denna främmande intelligens borde vara att finna de kommunikationssignaler som sänds till sonden från moderplaneten. De radioteleskop som finns på jorden idag vore fullt tillräckliga för detta.

Nigel Calder berättar vidare att nyligen genomförda studier av fysiker visar hur man skulle kunna uppfatta sådana signaler.

För att sammanfatta uttalanden av vetenskapsmän, fysiker och astronomer kan vi alltså sluta oss till att det finns ganska stora möjligheter att främmande intelligenser finns inom vår galax och att vi en dag kan få kontakt med dem.

Man vill inte uttala sig om ifall vi redan har haft kontakt eller har kontakt, och föredrar i stället att teorisera om hur en framtida kontakt kommer att gestalta sig.

Några av forskarna har emellertid talat klarspråk. Så här sade prof. Harry Messel när han var fysik-professor vid Sidneyuniversitetet:

"Fakta om flygande tefat har sedan länge undanhållits, och resultaten har varit kända, inom topphemliga försvarskretsar i många länder. Vad sanningen än må vara kanske det anses som otillrädligt att offentliggöra dessa fenomenens sanna natur. Därför fortsätter man sina forskningsprogram."

Såsom kurator och astronomen Frank Halstead vid Darlingobservatoriet i Duluth i Minnesota en gång sade: "Många professionella astronomer är övertygade om att tefaten är interplanetariska farkoster. Jag tror de kommer från ett annat solsystem."

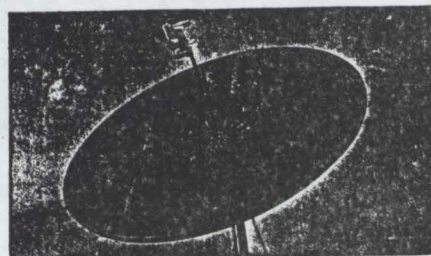
För de vetenskapsmän som kritiserar andra som kräver "fakta på bordet", och som absolut förnekar tanken på att Ufos skulle kunna vara en manifestation av en främmande intelligens, kan det kanske vara värt att fundera på ett uttalande som gjordes när rysarna sände upp världens första satellit, Sputnik.

Vid den tiden kommenterade prof. Richard Woolley, Astronomer Royal, i pressen att resor i rymden var en absolut omöjlighet, "nonsens och komplett galenskap".

Liknande uttalanden har vi hört från kritiker till "flygande tefats-teorin". Jag tror att denna grupp kommer att förhålla sig tystare när de betänker vad ledande fysiker/astronomer/vetenskapsmän nu tror om det universum vi lever i.

Källa: *Flying Saucer Review*, vol.31, No.3, 1986.

Översättare: A.Svensson



"Nej, jag blev inte felciterad," säger han. "Om det finns intelligenta varelser, är den stora frågan, varför känner vi inte till det?" En anledning skulle kunna vara att vi inte har någonting som skulle kunna intressera dem - eftersom vi är så primitiva.

"Eller också vill de kanske se om vi kommer att spränga oss i luften eller växa upp och bli förnuftigare. Vi har inte gjort mycket hittills för att uppmuntra dem i den vägen. Vi har gjort mer skada på den här planeten än någon annan art".

Min nästa fråga var: "Tror Ni att jorden har fått besök åtminstone någon gång under de senaste 50.000 åren?"

Professor Roy delar den inte ovanliga åsikten inom vetenskapskretsar att: "det är möjligt, men jag känner inte till några bevis för det."

Nästa fråga ledde till ett liknande svar. "Kan en främmande sond ha sänts till vårt solsystem kanske för mycket länge sedan, för att övervaka olika rasers utveckling inom systemet?"

Med tanke på att våra egna forskare redan föreslagit att vi själva skall sända obemannade sonder till andra solsystem, verkade denna fråga inte alltför främmande för prof. Roy. "Detta är en av möjligheterna att utforska universum - att använda sonder med datorer med högt utvecklad artificiell intelligens. Dessa skulle kunna besöka främmande stjärnor, finna planeter och sända hem meddelanden. Det kan ju finnas en eller flera sådana rymdfarkoster inom vårt solsystem."

"Vi har inte upptäckt någon, men någon har sagt att 'frånvaron av bevis är inte något bevis för frånvaron'. Detta är viktigt."

Fråga nr 4 löd: "Vad anser Ni om de uttalanden som gjorts, naturligtvis inte avsedda för allmänheten, av amerikanska flygvapnet och CIA, där man säger att en utomjordisk teknologi kan ligga bakom Ufos?"

Svar: "Situationen är att, så länge man inte kan lägga fram säkra bevis för detta, måste man förhålla sig skeptisk. De flesta Ufo-rapporter får en inte att tro att de är besökare från ett annat solsystem. Men det kan finnas saker, inte vet jag, som är svåra att förklara."

Han sade vidare: "Om vi är en produkt av en naturlig utveckling, är det högst osannolikt att vi är ensamma i universum. Som jag sade i The Observer, jag tror att civilisationer är mycket vanligt."

Sedan talade han om SETI-projektet, som man beslutat om inom International Astronomical Union för 3 år sedan.

Man hade redan funnit åtminstone några andra solsystem (i vardande eller redan färdigutvecklade), men de verkliga framstegen borde komma under 1986 när "stora teleskop utanför atmosfären börjar observera närliggande stjärnor och söka efter deras planeter."

100.000 inte alltför avlägsna stjärnor kommer att undersökas av olika astronomiska skäl, även SETI, och ett av de större instrumenten skall riktas mot de mest lovande objekten. Ljus från planeten kan analyseras för att upptäcka kemiska sammansättningar och

sofistikerade radiomottagare i omloppsbana runt jorden, kommer att programmeras för att söka efter signaler från planeter.

NASA menar att det är så man ska söka efter främmande civilisationer - genom att använda kraftiga mottagare för att lyssna efter radiosignaler.

En av de främsta anhängarna av SETI är prof. Frank Drake vid Cornell-universitetet i New York, som menar att det finns många anledningar till att vi inte hittills har lyckats uppfatta några sådana signaler. Vi behöver större och bättre mottagare, som kan göra miljarder avsökningar på många olika frekvenser.



Och nu kommer tyska färjan

■ ■ Nu finns det också ett tyskt förslag till hur en europeisk rymdfärja kan se ut. Förslaget ligger någonstans mitt emellan det franska Hermes och brittiska Hotol. Hermes är en liten skyttel som skjuts upp på toppen av en Arianeraket. Hotol är ett rymdflygplan som ska starta från ett vanligt flygfält, och sedan klara att flyga sig själv ut i rymden och tillbaka.

Det tyska förslaget, som döpts till Saenger efter en rymdpionjär, består av en moderfarkost och en skyttel. Moderfarkosten flyger upp till 30 000 meter och når en hastighet av Mach 6.0. På ryggen bärs den mindre skytteln, som på den högsta höjden lösgörs och själv flyger vidare mot rymden. Moderskeppet återvänder till jorden, liksom skytteln, när uppgiften har slutförts.

Konstruktionen har samma fördelar som Hotol, eftersom ekipaget kan starta från ett flygfält. Men samtidigt undviks ett av de stora problemen med Hotol, nämligen att konstruera en ramjet, en motor som under uppstigningen fungerar som en jet, och i rymden som en raketmotor.

Det finns en utbredd skepticism om en sådan motor överhuvudtaget är möjlig. I den tyska versionen är det tänkt att moderfarkosten fungerar med jetmotorer som får sin luft från atmosfären, medan den lilla skytteln får ha sitt syre med sig.



SVÄVAREN

NO. 2



SVÄVAREN ÄR FÖRENINGSGRAN FÖR
UFO-CENTER KARLSKOQA
TIDNINGEN UTKOMMER EN GÅNG I
KVARTALET

* * * * *

REDAKTIONEN BESTÅR AV :
ACKE O EVA SVENSSON
OWE LEWITZKI
JÖRGEN STENKVIST
LISBETH ÅRSTAD

BIDRAG I FORM AV ARTIKLAR ,
TECKNINGAR O. DYL. MOTTAGES
PÅ REDAKTIONENS ADRESS :

SVÄVAREN
C/O ACKE SVENSSON
ROSENDAL 12 B
691 53 KARLSKOQA
TEL. 0586/301 55

PRENUMERATION ERHÅLLES ENKLAST
GENOM INSÄTTNING PÅ POSTGIRO-
NR. 440 66 91-8 UFO-CENTER

AVGIFTEN ÄR FÖR :
ENSKILD MEDLEM 75 KR
FAMILJ 90 KR
SKOL/PENSIONÄR 45 KR

UFO-CENTER KARLSKOQA
C/O OWE E. LEWITZKI
FRÖDINGSVÄGEN 7 C
69137 KARLSKOQA
TEL. 0586/52598

